

לוקחת רחל מוחין ב'חיות' בצורך למטה בעולם הבריאה וגם לסיבה זו מניחין תש"י ב'חיות' לפי שנעשים מן ההארה הנז' אשר קבל' רחל מן לילה אחר חלות לילה אבל התפילין דז"א ש"ד נעשים ממה ההארה הנמשכת ע"י ישראל הקמים בחלות לילה ועוסקים בחזרה ולכן נעשו' אח"כ ואחר היות שניהם ז"ן ב'חיות' התפילין אז ואומרי' ק"ש כמש"ת לקמן בע"ה בענין הק"ש והנה ד' פרשיות חדש"י הם כנגד ד' אותיות הויה והבית כנגד ארבע אותיות וז"ן ובשפת הקשירה יכוין שקושר הנוקבא עם ז"א כדי לייחדם אח"כ בק"ש במלת אחד ר"ל א"ח ד' שהם ז"ן קשורים יחד בשני קשרים קשר יד וקשר יו"ד והים שני יודין שבשם יאהדוניה' בסוד פסחא את ידך וקרינן ביה וידך. ע"כ הגישו דרושי התפילין ג)

דרושי תפלת השחר

דרוש א' (ד) ונבאר עתה כללים שיש בסדר תיקון תפלת השחר דע כי מן תחילת התפלה עד ברוך שאמר הוא עולם העשיה (ה) ומברוך שאמר עד יולד אור הוא עולם היצירה (ו) ומן יולד אור עד סוף ברכת אבות הוא עולם הבריאה (ז) ושאר כל העמידה הוא עולם האלילות וסדר העשי' הוא מתחיל לעילא וכדי ליחד את העשיה ביצירה והנה יש בה קלי' קשות וחזקות לכן נר"ך ליחד תחילה ראש היצ' בראש העשי' ואח"כ שאר היצירה הוא מתחיל לעילא וכן הבריאה הוא מתחיל לעילא וברכת אבות הוא ראש הבריאה הנקרא היכל ק"ק בדריאה עד סוף בראש' מגן אברהם ושאר כל העמידה כולה היא בראש' וזה ביאור כל הנה' כי ה"ח ברכות שיש מן עני' (ח) עד ברכת

המורה הם ח"י ברכאן דיסוד דעשיה ומן הודו עד ב"ש הוא ריש' דעשי' היכל ק"ק שלה וב"ש הוא היכל קיק ראש היצ' ולכן הם י"ג ברוך כמנין אחד והוא סוד י"ג מנין דרחמי אשר בעולם היצ' ולכן יש בב"ש פ"ו חיות ככתוב בנוסח שנעתיק לקמן בע"ה לרמזו כי הוא ראש היצ' שעליו נאמר ראשו כחם פז ולכן ל"ל המהולל בפה עמו שעולה בגימ' פ"ו ולא ככתוב במחזורים בפי עמו ואח"כ ח"י שמנין שיש ב'אבות' הפסוקים של יחי כבוד ה' לעולם עד תהלה לדוד כנודע והנה הם ח"י ברכאן דיסוד דיצירה ולהיו' כי נודע כי בכל עולם מארבע עולמות ארבע' יש כל ה"ם וכל הפרעופים שהם א"א ואו"א וז"ן ולכן בסוף היצירה אנו חוזרים להזכיר ח"י היות

בשיבת הים וי"ג שבחיים דישתבש שהם שיר ושבחה הלל וחזרה כו' (ט) **והנה** בהיותו בסדר העשי' שהוא מתחיל' התפלה עד ברוך שאמר כנ"ל יכוין לעלות כל הנפשות אשר שם אל עולם היצירה ובסדר היצירה יכוין לעלות כל הרוחין אשר שם אל עולם הבריאה ובסדר הבריאה יכוין לעלות כל הנשמות אשר שם אל עולם האליו' וזו מלכות עילאה נכללת מכל אלו הנפשין ורוחין ונשמתין ועי"כ נעשין בה ב'חיות' מין ונר"ך לשתק גם את עצמו בכל חלקיו דהיינו להעלות נפשו עם הנפשות דעשיה ורוחו עם הרוחין דיצירה ונשמתו עם נשמתין דבריאה והבן זה היטב **וכבר ביארנו**

(י) ענין עליית העולמות שאינם עולים רק בחיות הנפשות והרוחות והנשמות אשר בהם בלבד אבל העולמות עצמן אינן עולים וכן בירידת הנשמות אחר העמידה תכלול נפשך ורוחך ונשמתך עמהם ע"ד הנה' בעליה. עוד דע בענין סדר תפלת בראשית כבר נת"ל כי מן התחלת ה"ח ברכות עד ב"ש הוא בעולם העשיה ומשם עד יולד אור עולם היצירה ומשם עד תפלת י"ח י"א הוא עולם הבריאה ומשם עד קדיש שאומרי' קודם אשר יושבי הוא באליו ומן אשר יושבי עד תפלה לדוד חוזר להיות עולם הבריאה ומשם עד אין קדוש כה' חוזר להיות עולם היצ' ומשם

עד עלינו לבשר הוא עולם העשיה והסוד היא שר"ך בתחילה להעלות העולמות ממטה למעלה כנ"ל ומתקשרים עולם התחתון בעולם העליון ממנו עד שנמצאים כל העולמות כולם יחד קשורים בעולם האלילות בעת שמתפללין תפלת י"ח בעמידה ואז נעשה שם הזווג העליון ואח"כ נר"ך לקבל שפע העליון הנמשך מן הזווג ההוא ונר"ך להורידו למטה בעולמות התחתונים מעילא לתתא ולכן באומרינו אשר יושבי ביתך עד תפלה לדוד אנו מורידין השפע מן האליו'

הוא כי שם אהיה מורה על בחי' התפשטות אמנם ההויה מורה על היותו כמו שהוא עתה טרם שנתפשט במוחין והנה הבעושא קולא דשערי הנה' לא הועיל' רק להוציא הארה בלבד של המוחין ואינה אלא בזמן שבהמ"ק קיי"ס(א) אבל אחר החורבן כבר נתבאר אללנו כי המוחין נדגלותו מסתלקין וחוזר ז"א לקטנות בכל יום ויום בסוד חלל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא. ואמנם בשעת ק"ש ותפלה יש בנו כח להחזירם בו ואחר התפלה מסתלקין אבל עכ"ז נשאר שם כל היום קצת רשימו של הארה ולכן כל היום הוא זמן תפילין אבל בלילה מסתלק אפי' הרשימו ולכן לילה לאו זמן תפילין הוא. וענין הרעיונות דהש"ר הם נ"ה דאימא שטעמים בסוד אר"מ על ראשו של ז"א ועי"ז נמשכת הארה כל היום עד הלילה כנו'. וענין המעברת' של ראש ושי"י ה"ם ג' שמות אהיה הויה אלהים (ג) שמספרם יב"ק ואלו ה'ג' עומדים בתוך המעברת' וו"ם ויפבר את מעבר יב"ק. אמנם תש"י הוא בטוק' דז"א והענין הוא כי קשר תש"ר היא לילה ותש"י היא רחל נוקבא דז"א ועניינה כי נה"י דז"א נעשו מוחין בראש דרחל כנודע וקולא דשערי דרישא דז"א נמשך עד רישא דרחל עד ה"ל ומכה בערפה ויולא' ד' הארו' מוחין שלה במלחה ולפי שהראש שלה היא מחזיריו דז"א כנגד הלב לכן אנו מניחין תש"י בזרוע שמאלי דז"א בפרק הג' שהוא כנגד הלב דז"א. ועוד ע"א והוא כי הדעת דרחל הם ה"ג הניתיים לה מן היסוד דז"א כנודע והוא עומד למטה והדעת היא מקומו יותר למעלה כנגד הלב דז"א ולכן נר"ך להעלות ולקשר תש"י בזרוע שמאל כנגד הלב כי עי"כ ה"ג העולמות למטה בסוד דז"א יעלו בסוד אור חוזר למעלה עד הלב במקום זרוע שמאלי הנקרא גבו' וגם הם ה"ג מסוג של הגבורות ג"כ ואז יאירו ה"ג בסוד אור חוזר והיו למעלה כנגד הלב ברישא דנוקבא וו"ם מ"ש בזוהר פינחס דבעי לאזדהרא דלא יעדי יוד שהוא קשר תש"י מן התפילין עצמם. והעצם הוא כי היוד הזאת שהוא קשר של תפילין ה"ם היסוד כנ"ל של ה"ג שממנו נעשה דעת הנוקבא ולפי שהיא התחתון למטה נר"ך להעלותו למעלה עם התפלה עצמה היושבת למעלה כנגד הלב ולקשרו שם שלא ירד ממקומו ועי"ז נאמר שימני כחותם על לבך כו' כמבואר אללנו ועי"ש גם ענין פסוק זה הוא כי הנה שני בחי' היו כאן הא' הוא ענין בעיטת קולא דשערי דז"א בראש הנקבא אשר אינו מכה רק בחי' שלה בלבד כי עד שם מגיע קולא דשערי בלבד שהוא עד החזה דז"א אבל בדעת שלה שהוא יותר תחתון לפי שנעשה שם היסוד שלו כנו' אין קולא דשערי מגיע שם ולא בטש ביה. בחי' הב' היא לתועלת הדעת שלה גם היא להעלותו עד מקום הלב וזה נעשה ע"י הקשירה דיוד קשר עם התפילה עצמה כנו' ולכן כנגד הבעושא בתרין מוחין כתיב שימני כחותם על לבך כי שם מקומם וכנגד קשירת גבורות הדעת ולהעלותו ולקשרו בזרוע שמאל אמר כחותם על זרועך ונתן טעם ללב זה ואמר כי עוז כמות אהבה אהבת ז"א לנוקבא ולכן מעלה אותה ומחברה עמו כענין חיבור האשה בבעלה וענין זה נקרא אהבה ממש ואחר שכבר הניחה הנקבא תפלה שלה בתחילה משום אהבה הנה' אז מהקבא בה הז"א ומניח גם הוא תש"ר וו"ם קשה כשאלו קבא והרי נתבאר טעם למה מקדימין תש"י לתש"ר. וא"ח והרי גם אימ' הנעשה' תש"ר לז"א גם היא אהבת אהבה על בעלה. והתשובה היא כי תש"ר אינה אלא מכת בעיטת קולא דשערי דז"א כנו' ואינו עושה אותן מפני אהבה שיש לו עם ז"א כי ז"א ברא דאו"א הוא ולא דא"א ולא עשה זה מתמת אהבה רק מתמת כי חפץ חסד הוא הוא דייקא כי א"א הנקרא הוא חפץ תמיד לעשות חסד עם זולתו ולכן התש"י הנעשית לסיב' אהב' גמור' שיש לו"א עמה כאהבת איש לאשהו משתדל לתקנה בתחי' ונקדמת וזו הז"א טוען בה אותו הרשימו שלה שנשארה בו ועושה אות' בחי' תש"י כמבואר אללנו ואח"כ מתקבא בה וזו א"א בטש ביה משום כי חפץ חסד הוא ומחזיר בו גם הרשימו של המוחין שלו שנסתלק בכל לילה כנ"ל ונעשית בו תש"ר אח"כ ובביאורינו למעל' יובנו כל אלו הדברים על מתכונתם ועי"ש. והנה נתבאר אללנו כי כאשר לילה התפשטת בכל אחרי קומת ז"א אחר חלות לילה מאותו האור הגדול

דגרות וביאורים : כי ביסוד דלמא ה' ג"כ נבורות דלמא. וכת"ש עתה יתישב כי בתחילת הנפסח לא ה' יסוד דלמא הנבורות דלמא אבל אח"כ ה' יסוד דלמא גם הנבורות דלמא : ח) לא הנכתי הלאין הזה שהרי לעיל בכל הדרושים הזכר בעושא בקולא דשערי להוציא התפילין וכן הוא כר"ה כביות חלקי אברהם ונלתי הכתיש בקולא דשערי אי אפשר שיאלו התפילין ונר"ך אחר שאינה אלא בזמן הכית, ועוד שאינו מוכן קשר דברים ועד היכן הוא נמר הלכין ונראה שיש חיבור לשון אבינוד : ב) א"ש ל"ל אדני : ג) ע"כ מולתו : ד) עיין שפ"ח פ"ו מתפילה עי"ת א"ב ע"א : ה) גם הוא נכלל ביצירה עי"ת ועפ"ה שם עיין נה"ש דף ג' ע"א : ו) וגם הוא נכלל בבריאה : ז) וגם הוא נכלל באילנות : ח) מן ברכת הניחן לשני : ט) א"ש לקמן נתבאר ש"ג דעשיה הם י"ג מדות סתומה נדרשת בהם שאומרים אותם אחר אהיה מוחין : י) עיין ג"ט ע"ב : יא) וקשה דהא לעיל אמר שמן יולד אור עד סוף ברכת אבות הוא עולם הבריאה ובאן אמר עד היצ' י"ח. אך בלמא הם שתי שמות ועיין בע"ה י"ג ע"ב ובפ"ה בפרק ו' מתפילה שכתבו וז"ל ופתה נכאר נוסח אחר ששמתי ממור ז"ל כו' מן יולד עד סוף ברכת אבות הוא בבריאה עכ"ל :

האלי' אל הבריה ואין הסנה להוריד עולם הבריה בעלמו וכן עדין עד אין קדוש כה' כי אין בלקח כי אז אנו מורידין השפע מיזירה לפעמי' ואח"כ בעלינו לשבח אז יורדין העולמות הנו' כל א' חמורו כמי' שם בע"ה גם נח' במזמור אשרי יושבי ביתך בתקן אחר נפילת אפים ושם נבחר בכל העורך וע"פ הישב **בנה** כאשר תחיל בחי' ברכות הנו' עד ב"ש תכיון תמיד בהויה דמילוי ההין שהוא בעשיה ויואל מאות הי' אחרונה של ההויה הכוללת כנודע כי ה' אחרונה היא בעשיה והויה זו דמילוי ההין ה"ם נשמת העש' הנק' בחי' נפש והיא העולה ממקומ' אל היציר' כנו' **בס** תכיון אל שם איל אדני אשר בעולם העש' ובהגיגך אל ב"ש עד יולר אור תכיון אל נשמת עולם היציר' שהוא הויה דאלפין העולה בני' מ"ה והוא בחי' רוח כניל גם תכיון אל שם איל הויה אשר בעולם היציר' ובהגיגך אל יולר אור עד העמידה תכיון אל נשמת הבריה והיא הויה דמילוי סיג גם תכיון אל שם איל שרי אשר בעולם הבריה **בהגיגך** אל ברכות אבות אחר שאמרת ה' שפתי תפתח אז תכיון אל הויה דמילוי יודין העולה בני' ע"כ שיואל מאות יוד של ההויה הכוללת כי כבר ידעת כי ה' שפתי תפתח הוא בהיכל קיק דבריה. וכן עדין ממש תכיון בעת הורדת הג' עולמות אחר העמידה כניל עד עלינו לשבח והנה אין ראוי לכיון כל א' וא' בפני עצמו לפי שתיקן הכונה היא לכלול ולקשר עולם בעולם ולכן כשתגיע אל ב"ש תכיון אל אות ה' תחלה שבשם הויה ותכיון אל שם ב"ן דמילוי ההין. וגם תכיון אל שם איל אדני ותעלם ותחברם עם אות ו' של השם ועם שם מ"ה דאלפין ועם שם איל הויה שבזירה וכשתגיע אל יולר אור תכיון אל ה' תחלה להעלות ולדבק עם אות ו' ואות ו' דבוקה עם ה' עילאה שבבריה וכן שם ב"ן דההיין תחברו לשם מ"ה ושם מ"ה עם שם ס"ג דבריה וכן שם איל אדני עם שם אל הויה ותחברם עם שם איל שרי שבבריה ובהגיגך אל העמידה תכיון להעלות כל הד' עולמות כלולים זב"ו בחי' הנו' תלמטה למעלה עיד הגזיל ועדין תעשה להפך בעת ירידת העולמות אחר העמידה כניל וגמאל כי בהגיגך אל אין קדוש כה' כי אין בלקח בו' תכיון לכל הארבע עולמו' כלולים זב"ו מעיל' תחת:

דרוש ב' (א) על ענין הנו' בסדר תיקון תפלה שחיות הנה כבר נבחר לעיל ענין החלקותה אל ארבע עולמות אבי"ע. ועתה נבחר ענין הנו' יותר דביאור עמוק הנה כבר ביארנו דביאור הקדמת אדרת האויב בסופה הקדמה א' בענין שני בחי' יש למעלה בכל העולמות דאבי"ע כי בחי' א' היא ענין חיזיונות העולמות הוא בחי' כללי' העולמות בבחי' חיזיונית הנקרא' כסא הכבוד ומלאכים ואופנים והבחינה הב' היא ענין פנימיות העולמות שהם בחי' הנפשיות של בני אדם דעשיה והרחו' שביצ' והנשמות שבבריה כו' וכל בחי' מהם יש לה בחי' או"פ ואו"מ (ב) והנה נודע שב"ש פ' ויקהל דף ר"א ע"ב ובפ' בהר ק"ב ע"א שבתחלה לריך לעשות התיקון בבחי' המעשה שהם ד' תיקוני' והם אלו יפנה ויתעטף בליטת ויניח תש"י ותח"כ תש"ר. וכנגדם הם סדר קרבנות של שחר וסדר הזמירות וס' יולר וס' תפילת י"ח. ולריך לבאר לה זה הנה בתחילה לריך בסוד המעשה לתקן בחי' חיזיוני' כל העולמות במקומם אשר להם והוא כי ע"י אשר יפנה לרכו הנה הוא מתקן עולם העש' בבחי' הנק' נפש וע"י ברכת אשר יזר שהים הבל היואל מן הפה בעת שמכרך הוא מתקן או"מ דעולם העשיה ואח"כ ע"י העלית שמתעטף בראשו הוא מתקן חיזיוני' עולם היציר' הנק' רוח וע"י יורד אור מן בחי' הנפש דיציר' אל בחי' הרוח אשר בעשיה הנק' יצ' שבשע' ובסוד הברכה שבליטת נעשה או"מ אל היציר' ואח"כ ע"י התפיל' ש"י נתקן עולם הבריה' ואז יורד אור מן נפש דבריה' אל הנשמה שבעשיה. וע"י הברכה נעשה או"מ אל הבריה ואח"כ ע"י תש"ר נתקן עולם האליל' האמנם בענין הברכ' יש מחלוק' לפי שמ"ס כי גם בעולם האליל' לריך לעשות ע"י מעשינו או"מ שלו ולכן לריך לברך גם על תש"ר לעשות או"מ אליו ומר סבר דאו"מ דעולם האליל' שהוא בחי' נשמה לנשמה הינו נעשה על ידיו ומעלמו הוא נעשה כי אין בנו כח לעשות והנה כל הד' עולמו' נתקנו בבחי' חיזיונית' שהוא כללות העולמות בעלמם בכללותם בבחי' או"פ עם או"מ שלהם ע"י אלו המלות מעשיות הגזיל אבל האדם בעלמו לא נתקן רק בחי' הנפש שלו בלבד לפי שכל אלו הם מלות מעשיות' שהם מנד הנפש ואפי' בברכ' שלהם היא מלד מלות

מעשיות בלבד ולכן כדו לתקן בחי' שנית לריך סוד הדבור בתפלה וזה פרטן כי בזמורו סדר קרבנות של שחר יכיון לכלול העשיה ביצ' אחר שכבר נכללו ותקנו כל העולמו' בכללותם ואמנם כדו להעלות למעלה ולכלול אותם ביחד א"ל לפסוקו אלא ע"י הכללי' הנשמות שהם בחי' פנימיו' העולמו' כולם ולכן אנו מוסיפים הקרבנות שבי"ב אנו כוללים עולם העשיה בבחי' פנימיותו הנפש' שבו עם או"מ שבהם ג"כ הנעשה ע"י הדיבור ואז גם החיזיוני' שהוא כללות עולם העשיה נכלל עמם ואז אנו מעלים עולם העש' אל עולם היציר' וכוללים אותו עמו בבחי' הנפשיות שבעולם העשיה שהם פנימיו' העשיה כנו' וזה ע"י הקרבנות ואז נעשין מוחין דאו"פ בבחי' הנפשיות וגם או"מ שלהם ע"י הדבור. ואח"כ ע"י הזמירות של ב"ש עד היולר (ג) אנו מעלים את הרוחין שבעולם היצירה בבחי' מוחין דאו"פ ובבחי' או"מ עד עולם הבריה ואז גם בחי' חיזיוני' דעולם היציר' או"פ שלו עם או"מ שלו הם עולים ונכללי' עמם בבחי' ואח"כ ביולר אור עד העמידה (ד) אנו מעלי' הנשמות שבעולם הבר' בחי' או"פ שלהם כלהם עד עולם האליל' ואז גם חיזיוני' עולם הבר' או"פ שלו עם עולמם ונכללי' בהם (ה) והנה נבחי' כי ע"י תש"י שהיא בבר' וע"י תש"ר שהיא באליל' נעשין מוחין פנימיו' דאו"פ וגם או"מ שלהם בבחי' חיזיוני' העולמו' (ו) ואמנם עתה ע"י ק"ש שאומרי' ביולר אנו ממשיכין ומורידין מוחין פנימים (ז) דאו"פ בבחי' פנימיו' העולמות שהם הנשמות כניל ותח"כ בעמיד' אנו נותנים להם בחי' או"מ שלהם (ח) ובביאור ברכת אבות דריה מל' אלהינו ואלהי אבותינו יש סיפוף ע"ש היעצ. והנה עתה אשר עלו היציר' והעשיה בבריה שהם בחי' מלכות וס"ת בני הבר' אנו לריכים עתה להעלותם בבחי' בסוד מ"ן אל אדם שהיא עולם הבר' כדו שיתנו להם מוחין פנימיו' דאו"פ בבחי' אותם הנשמות שהם פנימיו' של העולמות ולריך שיחידו בתחילה וידונו או"מ דאליל' לתת מוחין לזו"ן דאליל' וע"י יושמך שפע לאו"מ דבריה' וישונו גם הם לתת מוחין לזו"ן אשר שם שהם בחי' היציר' והעש' שעלו ונכללו עתה שם כנו' וכדו להיות בנו כח לעשות הדבר הזה נלטינו במלות ק"ש שהיא בחי' דיבור ואינה מעשית וע"י מלוה זו יהי' בנו כח לנדרים היווג הנו' כדו שיתנו מוחין אל זו"ן דבריה' כנו'. וכדו לבאר ענין זה הוא מוכרח לבאר פה קלת מן כונת ק"ש. והענין יובן כמה שנתבאר אליל' כי ע"י ב"ש לו שתי נשים לאה ורחל. והנה בחי' לאה היא בבחי' הקשר דתש"ר שבבעולם האליל' ויש לה פרטוף שלם מ"ס כנודע. ואמנם עתה אנו מעלים את רחל שהוא אותה הנקודה של מלכות אשר עומדת בהיכל ק"ק דבריה' ועולה עד לאה הנו' שהיא אות ד' דאחד ונכללת עמה ומתחברת אז אותה הד' עם הו"א שה"ם אח"ד אח"ד ד' נעשין מ"ן אל או"מ דאליל' ואז מורידים ונותני' מוחין פנימין לז"א וללאה הנו' ואמנם המוחין של רחל אינם יורדין לפי שעדין היא בבחי' נקרא' ואין לה פרטוף לקבל מוחין. ולכן המוחין שלה נשארים למעלה עם הד' דאחד שהיא לאה וכאשר אנו אומרי' בשכמל"ו הכל הוא בסוד בחי' לאה והנה זה. וגמאל כי אז ע"י זוג דאו"מ יורדין מוחין פנימין לז"א וללאה ומכאן האור הזה הגדול נעשה עשיה ויג' ג"כ מ"ן אל הבריה ואז יורדין להם מוחין גם דאו"פ ואו"מ כי כ"כ הוא מוחין ליתת פנימים בלבד באליל' כמו לתת מוחין פנימים ומקיימים בבריה' גמאל עתה כי בבחי' העולמות בחיזיוניהם יש להם מוחין פנימים דאו"פ ואו"מ ובבחי' הנשמות שהם פנימיות העולמות יש להם ג"כ מוחין דאו"פ ואו"מ בני' עולמות בני' ע' חוץ מעולם האליל' כי אין שם לבחי' הנשמות רק מוחין דאו"פ בלתי או"מ. ואח"כ ע"י העמידה בתפילת י"ח נעשים להם ג"כ בחי' אורות המקיפין דמוחין כמש"ת בע"ה בתפלת ר"ה ע"ש:

דרוש ג' (א) על הנו' בסדר חילוק תפילת השחר דחול. הנה תחילה לריך לתקן ד' עולמות אבי"ע ע"י מלות מעשיות שאנו עושים למטה בעה"ז וזכות התיקון הזה הוא לתקנם במקומם עלמם שהקליפה אשר סביבותיהם שנתאחזו בהם בליטה יתפרדו עתה מהם לפי שהוא יוס ואין הקלי' נוצרת. והנה תחילה נועל אדם ידיו שחיות ויכוין כי ע"י נעילה זו נפדרים הקליפה דג' אחרו' דעולם העשיה ונפדרים מהם בבחי' החיזיונית. ואחר כך יפנה ויעשה לרכו וע"י יתקן גם הפנימיות (ג' אחרונו' דעולם העשיה הנו' כי הנה בעולם העשיה יש אחיות הקלי' אפי' בפנימיות כנודע

הגהות וביאורים: (א) ע"ת דף ח' פ"ח ס"א מפערי התפילה: (ב) וכנגדם יש שתי בחי' בתפלה וזכר בויהר כפ' במדבר וכן יוקהל וכן המעשה וסדר התפלה בעלמם וכל בחי' מאלו ב' תחלות לך כי המעשה נתקן לך והם יפנה בו פ"ח ע"ת וי"ח הכל' (ג) אור אז נעשים מוחין פנימים ומקייפין לבחי' הרוחות שהוא פנימיה היצירה ואז אנו מעלים בו' (כ"י מהשמש): (ד) אז נעשים מוחין פנימים ומקייפין לבחי' הנשמות שהם פנימיות הבריה ואז אנו מעלים וכו' (כ"י מהשמש): (ה) ועולים באלילות כ"י: (ו) דבריה ואלילות: (ז) ומקייפם בפנימיות נשמת הבריה ומוחין פנימים: (ח) בלבד בלי מקיפין באלילות: (ט) ע"ת דף ט' פ"ח ס"ב מתפלה: (י) עיין אחת לישקב מערכת א' אות ק"ד פ"ח ס"ה הנה מהר"ם:

לחן ולכן קורין ג' עולין. כסן כנגד הגלח קו ימין. לוי כנגד הדוד
 קו שמאל. ישראל כנגד היסוד קו האמצעי. והגם הארס זו אינה
 נשארה כך רק לפי שעה ואח"כ חוזרין ומתעלמין בפנים כמתחילה
 ולכן תיבך אחר הקריאה סוגרין הספר הור' ומחזירין אותו למקומו
 תוך ההיכל:

ונבאר עתה יותר באורך ענין הכהן והלוי והישראל הנזכר'
 הנה נבאר לעיל שהסודים המתגלים מבחי' יסוד
 דאימא תוך גופא דז"א אינם רק בצ' שלישי' התחונים דה"ת שבו
 שהוא מן החזה שבו ולמטה ובענין סיד' דשמירת' דשבת שעולין
 ו' נבאר שם במקומו כי לסיבה זו עיקר העולים הוא הג' והשני
 לפי שם כנגד הת"ת והיסוד דז"א לפי ששם הוא עיקר גילוי
 החסדים יותר מכלל השאר. ואמנם יש בזה מקום שאלה שא"כ
 איך תקנו דו"ל שיעלה תחילה כהן ואחריו לוי שהם כנגד חסד
 וגבורה הקודמין אל הת"ת שהוא ישראל העולה בבחי' שלישי' כי
 נראה שיותר חשובים הם הכהן והלוי משראל שהוא הג' אבל
 הענין הוא כי הנה ה' אנשים העולים בתורה ביום שבת בשמרת'
 הנה הם כנגד ב' פרקי' תחונים דגלח דאבא המלוכס' ומסתמי'
 תוך ב' פרקים תחונים דגלח דאימא והם עולמם מלוכסים תוך
 חסד וגלח דז"א וכנגדם שני פרקים תחונים דהוד דאבא אשר
 בתוך ב' פרקים תחונים דהוד דאימא אשר בתוך גבור' והוד
 דז"א. וכנגדם ב' פרקי' היסוד דאבא שהם היסוד והעטר' שבו
 אשר תוך ב' פרקי' היסוד דאימא אשר בתוך הת"ת והיסוד דז"א
 (א) והנה ד' פרקים דגלח והוד הם סתומים לגמרי ומלוכסים כנו'
 אבל השני פרקים היסוד דאבא הם מגולים לפי שהיסוד דאימ'
 גשם ומפסק בחזה דז"א ומשם ולמטה מתגלה היסוד דאבא גילוי
 גמור (ב) ומלא כפי זה כי שנים הראשונים שהם כנגד חסד וגבורה
 דז"א אשר בתוכם מלוכסים ב' פרקים עליונים ה' דגלח דאבא
 וא' דהוד דאבא ואין להם גלוי הארה כלל לפי שהים ב' הזרועות
 הזומחין ויואלין מן השליש העליון שבת"ת דז"א ששם האורות
 מכווסים לגמרי ולכן אין כח ביד שום ישראלי לפותחם ולגלות
 הארמם אלא הכהן והלוי אשר מנד מעלת יחוסם ומשפחתם יש
 בהם כח לגלות הארמם ומלא כי אעפ"י ששם כנגד מקום הסתום
 עכ"ז שכן ומעלה הוא להם שאין מי שיוכל לגלות הארמם אלא
 הם ולכן תקנו שיעלו הכהן והלוי ראשונים אבל הגו"ה דז"א ששם
 פרק תחון דגלח ופרק תחון דהוד דאבא אעפ"י שגם הם
 סתומים שם עכ"ז יש להם קלת הארה יסירה מבחי' האורות
 המגולים היסוד דז"א אשר שם עומד באמליעות ומאיר בהם
 ולכן הו' והה' שהם כנגד אלו הם ימולים להיות ישראליים אבל
 עכ"ז אין מעלת גדולה כיון שהוא מקום סתום ומה שאנו רואים
 שהם ג"כ מתגלים ע"י עלייתם אין הענין תלוי במעשיהם רק בכהן
 ולוי שעלו בחחילה כי כיון שלסיבה מעלת יחוסם כנו' היה
 בהם כח לגלות החסד והגבור' ממלא נחלו גם הגלח וההוד וא'
 היה יוכלת ביד הישראלי הרביעי והה' לעלות ולגלות ומלא
 שהיותר גרועים במעלה מן השבעה העולים הם הרביעי והה' אבל
 הג' והי' הם משובחים ומעולים יותר מן הו' העולים לפי שהאור'
 אשר שם מגולים לגמרי מפאת עומם כי שם הוא מקום הגילוי
 בקו האמצעי בדוקא. אמנם יש חילוק ביניהם כי השני מעולה מן
 הו' כי הג' אין בו גילוי רק בצ"ה התחונים בלבד שהם מן החזה
 ולמטה אבל השני שהוא כנגד היסוד כולו הוא מגולה לגמרי ולכן
 הוא מעולה מאד. והנה העשירי שאמר בזו' שלח לך גבי רבי
 כרוספראי חמד לבא דמיומוי לא סליק לסי' אלא שתייתאי בו'
 ומלא לפי זה שהשני הוא מעולה מכל השבעה עולים גם נמלא
 שהשני והג' אעפ"י שאינם עושים שום תיקון בידם כמו ששש'
 הנהן והלוי שמגלים מקום הסתום כנ"ל מ"מ לרדך שיהיו האנשים
 היותר חשובים במעלה שבכל העולים אז כדי שיהיו ראוים לקבל
 האורות המגולים ההם כנו' והנה נת' פה ענין ז' עולים דשבת
 ובמקומו ית' יותר בע"ה: (ג)

ונמצא כי ספר ה"ח בחי' ב' שמות איהו דידיון וההין העולים
 חדש ועם כ"ח אותיותיהם הם כנו' שיש והם ספיר
 וז"ס כונת אחרת שאותם איתו בשני ידיו וכוונת זו הכוונה
 אז תכין לכלול יד שמאל ביד ימין כנודע ואז תסיר משם יד
 שמאלך ותשאר יד ימיןך לבדה אחוזה בס"ת כל זמן קריאתך בו
 כנו':

ענין הקדיש שאומרים אחר קריאת התורה הוא ממש ע"ד
 כונת הקדיש שלאחר נפילת אפים וכבר ביארנו שהוא
 כבוד שני בחי' מ"ב משני בחי' של היות עיב ע"ב ע"ב דמלוי ורדן ועיש
 באורך: (ה)

דרוש א בענין אשרי ושב' ביתך וכוונה אשר תכין בו הנה לעיל
 בסיום כונת כ"א נבאר באופן א' ענין אשרי וענין
 ממור וענך ה' ביום כוונה וענין ובה לליון נוכל ועתה נבאר בדרוש
 א' נמשך עם מה שנתל' בכונת כ"א עולמם ע"ד הראשון שבשמיני
 ממנו ז"ל הנה בתחילת ביאור תפלת השחר נחיל כי כמו שהד'
 עולמות אבי"ע עולים למעלה בס' המדרגות מהתחלת קרבנות
 של שחר עד תפלת יום כמו כן אחר תפלת י"ח חזרין הד'
 עולמות אבי"ע לירד במקומם כסדר המדרגות וא"ו. אמנם
 בעת עלייתם עולים ממטה למעל' שבחמ' עולה עש'. ואח"כ
 יצוה ואח"כ בריאה אבל עתה בעת ירידתם הוא להפך כי
 בתחילה יורדת הבריאה ואח"כ היג' ואח"כ העש"ו ואז נמלא
 שחזרו כל העולמות למקומם הא' והנה מה שנתל' אבל לרדך שחזר
 כי אין הענין כך שאין העולמות יורדין אלא עד שאומרים עליו
 לשבת כמש"ת בע"ה אבל הענין הוא כך כי הנה נתל' שכל הד'
 עולמות עלו ונכללו למעלה בעולם הא"י וסיבת עלייתם הוא כדי
 לקחת כל עולם ועולם השפע הראוי ליתן לו ואז אחר הפסוק
 הזווג העליון שבעולם הא"י בעת כ"א אז יורד השפע משם לכל
 העולמות כפי הראוי להם ובתחילה יורד השפע אל עולם הברי'
 ונוטל חלקו הראוי לו. ואח"כ יורד אל היג' ונוטל חלקו ומשם
 יורד אל העש"ו ונוטל חלקו הראוי לה מן השפע שהוא אבל
 עדיין ג' עולמוי ב"ש הם למעלה בעולם הא"י במקום שעלו בתחיל'
 ובחיות' עומדי' שם בא"י הם עומדי' זמנו' וזה מלביש ליה וזל'
 חוזה לו כנודע חזיר ענינו' ובהיותם שם לוקחים שפע הראוי
 להם כפי ס' מדרגתם כנ"ל ואחר עלינו לשבת אז יורדין ג' עולמות
 למקומם עם השפע הראוי להם שקבלוה כבר בהיותם באלו':

דכוונת של קודם אשרי הנה קודם שמתאר אשרי תכין בהויה
 דע"ב דידיון (ו) שה"ס עולם הא"י ותכין להמשך
 שפע משם אל עולם הבריאה שהיא הויה דסי' וכן היא בחי' ה'
 ראשונה שבשם ההויה וגם בחי' שם אל שדי. וכל עוד שאחז
 אומר הסדר הזה מן אשרי עד סיום קדושה ובה לליון תמיד תכין
 בשמות

הנחות (וביאורים: י) * וכ"ו רמזו כמה שהלכו כהני תרשיית עליונים ושפע על כל דיבור ודיבור הלכה למטה משיני פ"ח: (יא) פ"ח פ"א מ"ח: (א) ושיין חז"ל דק"ו פ"א שהקנה חיה שכוונת כביא עשרים שהורה הוא בחי' ז"ל. וישראל נפלתה על הקיסיה הויה עיין מנחם כ"ה
 (יד) פ"ח ס"ב מקריאת התורה: (טו) מ"ב רמז להעלין כס"ת בכל שנה סומך שמ"ס הוא ג' אותיות נגד ג' העלין שבת למטה וכן ור'. ישראל ה' אותיות
 נגד העלין כו"ט. הויה ד' אותיות נגד העלין כר"ת והויה' אל קינו' ו' אותיות נגד ויה"כ מ' הויה חמד ו' אותיות נגד העולים כשבת. פ"ח: (א) והשניעי
 כנגד תלכות עיין לקמן ע"ג ע"ד סורה ג': (ב) ח"ל מספקא לי ביום שיש חתונה שעולים בס"ת יותר מו' אש יותר טוב לעלות עש' למתן או יותר טוב שיעלה
 סמוך למלים אעפ"י שעלו יותר מו' ור'. וינענ"ד שיותר טוב הוא לעלות סמוך למלים והמשלים לריבין לקרות כדבר הדס כס"ת מאש"כ
 בשנים בלחש שחזר כל אחר וקורא מה שקרא חזירו וא"כ אינו נקרא עש' אלא הסמוך לשבעי כלענ"ד: (ג) פ"ח שער ס"ת פ"כ: (ד) ח"ל נלענ"ד שאין
 החיוב סוה אלא בעת קריאת הס"ת כציבור שאו מתגלים אורות עליונים כאמור אבל שלא בשעת קריאת ס"ת כנון לרדך לחקני או לפנין אחר אין כקד' כלום: (ה) פ"ח ס"ג מקריאת התורה: (ו) והוא יו"ד שהוא בחיליות דהויה. פ"ח:

דרוש ג (ג) ועתה נבאר ענין הארס עולמו כשעולה לקראת
 הנחות (וביאורים: י) * וכ"ו רמזו כמה שהלכו כהני תרשיית עליונים ושפע על כל דיבור ודיבור הלכה למטה משיני פ"ח: (יא) פ"ח פ"א מ"ח: (א) ושיין חז"ל דק"ו פ"א שהקנה חיה שכוונת כביא עשרים שהורה הוא בחי' ז"ל. וישראל נפלתה על הקיסיה הויה עיין מנחם כ"ה
 (יד) פ"ח ס"ב מקריאת התורה: (טו) מ"ב רמז להעלין כס"ת בכל שנה סומך שמ"ס הוא ג' אותיות נגד ג' העלין שבת למטה וכן ור'. ישראל ה' אותיות
 נגד העלין כו"ט. הויה ד' אותיות נגד העלין כר"ת והויה' אל קינו' ו' אותיות נגד ויה"כ מ' הויה חמד ו' אותיות נגד העולים כשבת. פ"ח: (א) והשניעי
 כנגד תלכות עיין לקמן ע"ג ע"ד סורה ג': (ב) ח"ל מספקא לי ביום שיש חתונה שעולים בס"ת יותר מו' אש יותר טוב לעלות עש' למתן או יותר טוב שיעלה
 סמוך למלים אעפ"י שעלו יותר מו' ור'. וינענ"ד שיותר טוב הוא לעלות סמוך למלים והמשלים לריבין לקרות כדבר הדס כס"ת מאש"כ
 בשנים בלחש שחזר כל אחר וקורא מה שקרא חזירו וא"כ אינו נקרא עש' אלא הסמוך לשבעי כלענ"ד: (ג) פ"ח שער ס"ת פ"כ: (ד) ח"ל נלענ"ד שאין
 החיוב סוה אלא בעת קריאת הס"ת כציבור שאו מתגלים אורות עליונים כאמור אבל שלא בשעת קריאת ס"ת כנון לרדך לחקני או לפנין אחר אין כקד' כלום: (ה) פ"ח ס"ג מקריאת התורה: (ו) והוא יו"ד שהוא בחיליות דהויה. פ"ח:

דרוש ג (ג) ועתה נבאר ענין הארס עולמו כשעולה לקראת

הנחות (וביאורים: י) * וכ"ו רמזו כמה שהלכו כהני תרשיית עליונים ושפע על כל דיבור ודיבור הלכה למטה משיני פ"ח: (יא) פ"ח פ"א מ"ח: (א) ושיין חז"ל דק"ו פ"א שהקנה חיה שכוונת כביא עשרים שהורה הוא בחי' ז"ל. וישראל נפלתה על הקיסיה הויה עיין מנחם כ"ה
 (יד) פ"ח ס"ב מקריאת התורה: (טו) מ"ב רמז להעלין כס"ת בכל שנה סומך שמ"ס הוא ג' אותיות נגד ג' העלין שבת למטה וכן ור'. ישראל ה' אותיות
 נגד העלין כו"ט. הויה ד' אותיות נגד העלין כר"ת והויה' אל קינו' ו' אותיות נגד ויה"כ מ' הויה חמד ו' אותיות נגד העולים כשבת. פ"ח: (א) והשניעי
 כנגד תלכות עיין לקמן ע"ג ע"ד סורה ג': (ב) ח"ל מספקא לי ביום שיש חתונה שעולים בס"ת יותר מו' אש יותר טוב לעלות עש' למתן או יותר טוב שיעלה
 סמוך למלים אעפ"י שעלו יותר מו' ור'. וינענ"ד שיותר טוב הוא לעלות סמוך למלים והמשלים לריבין לקרות כדבר הדס כס"ת מאש"כ
 בשנים בלחש שחזר כל אחר וקורא מה שקרא חזירו וא"כ אינו נקרא עש' אלא הסמוך לשבעי כלענ"ד: (ג) פ"ח שער ס"ת פ"כ: (ד) ח"ל נלענ"ד שאין
 החיוב סוה אלא בעת קריאת הס"ת כציבור שאו מתגלים אורות עליונים כאמור אבל שלא בשעת קריאת ס"ת כנון לרדך לחקני או לפנין אחר אין כקד' כלום: (ה) פ"ח ס"ג מקריאת התורה: (ו) והוא יו"ד שהוא בחיליות דהויה. פ"ח:

(*) מסאן עול אית א' שיך לך הקודם (כה)

שהוא בחי' קדושה הניתנת עתה אל הבר' והיא דוגמת הקדוש' שבשולש האלילות ודוגמתה יולדת עתה בשולש הבריא' ואמנם הקדושה הזו נתקל' בשתי לשונות לשון הקדש והתרגום. העצם הוא כי לרדף המשיך השפע והאורות הנו' אל עולם הבריא' בבחי' פנים ובבחי' אחר ולכן נאמר' בלשון הקדש כנגד בחי' הפנים ובלשון התרגום כנגד בחי' האחוריים כמבואר אללנו בענין קריאת הפר' שמו"ס כי לשון התרגום הוא בחי' האחוריים העליוני'. והנה ראיתי מן המדקדקים שאין לומר מלא' התרגום בקול רם אלא בלחש ויש שאינן חוששין (ז) ומנהגנו מורי ז"ל ה' לאומרים בקול רם ולא היה חושש למדקדקים לאומרים בלחש ואמנם כונת קדושה זו נחבא' באורך לעיל גבי נקדישך ונעריךך וע"ש ונב' נאמר מה שאומרי' בקדוש' כי להיות קדושה זו היא דוגמת קדושה שבאלילות כנו' כי יולדת דוגמת' בשולש הבריא' לכן יש זה הארה ג' מוחין חבדי' ודוגמת' יולדת בבריא' וס"ס גי' קק"ק וכולם כנגד החכמה וברוך כבוד ס' ממקומו כנגד הבינה. וה' ימלוך לעולם ועד כנגד הדעת וכבר נחבא' כל זה בקדושת נקדישך כו' גם נחבא' שם כי פסוק של ה' ימלוך שרא' עתה בקדושת ובה לליון הוא כנגד מה שאומרי' בקדוש' נקדישך ובדברי קדש כתיב לאמר ימלוך ה' לעולם אלהיך ליון גם שם ביארנו ענין פסוק ס' חפץ למען לדקו כו' שנתקן בסוף קדושת ובה לליון ושם ביארנו שלרדף לכיון בריית של ל'דקו יגדיל תורה שהוא שם ל"ת התרגום בני' אותיות אחרונות של שם שקול"ת משם בן מ"ב אותיות גם תכין כי שם אבניסיל נרמז בריית של ל'דקו יגדיל תורה ויארד ששולה בגימטריא כך :

ובאמר ברוך אלהינו שבראנו לכבודו כו' לרדף לכיון בכונה נמורה כי הנה עתה אנו בשולש הבריא' אשר משם נמשכת התורה (י) שניינה לנו וכנו' בזהר בראש' וז"ל אית אורייתא דאל" וית אורייתא דבריא' כי גם מן הבר' נמשכו נשמות ישראל בסו"מ מ"ש רז"ל כל הנשמות חנוכות מכאן הכבוד כי משם החלק הנקרא נשמה וזה נרמז בראשון ברוך אלהינו שבראנו לכבודו שה"ס עולם הבריא'. והבדילנו מן האנושים בסוד מה שברא נשמתו מן הטוב שבשולש הבריא' והבדילנו ע"י מן האנושים. ומן לנו תורה אחת היא התורה שנתנה לנו מעול' הבר' ולכן בכאן אנו מחפלים שיפתח לבנו בתורתו שמן הבריא' וזרדף לכיון כל זה בכונה נמורה ובה ית' מ"ש ל' שכיון ששם ל"ת מן שקול"ת בריית ל'דקו יגדיל תורה והעצם הוא לפי ששם שקול"ת הוא השם הו' האחרון שב' שמות של שם בן מ"ב כנודע שהוא בשולש היצירה כמבואר אללנו בענין אלהי' ונודע כי זה השם הו' האחרון שב' שמות הוא כנגד יום שבת שהוא יום ה' והשם ש"ס זה הוא כהיכל הו' העליון (י) הנקרא היכל קה"ק דעולם היצ' שהוא כנגד בינה דבר' ושם זה הוא עולם בני' ת"ק כמנין אותיות מלוי שם שדי ומשם כבוד התורה כי הנה הוה הוא כנגד יום השבת שהוא יום השביעי (י)

ענין הקדיש שלאחר ובה לליון גואל נחבא' לעיל בענין קדיש של הקרבנות ושם נחבא' שלרדף לכיון בשתי בחי' מ"ב שבו להוריד הארה מן הבריא' אל היצ' ע"י שני בחי' מ"ב הא' מבחי' הוה דס"ג והשני מבחינת הוה דע"ב דמלוי יודין:

ונבאר ענין כונת הפלה לרדף וענין זה נרמז בזהר ס' פינחס ובכר נבאר' לעיל בס' ומרגות תפלת השחר שלרדף לכיון להוריד בתחילה אור מן הוה דע"ב שבאלילות אל היצירה (ט) ואח"כ מהויה דס"ג שבבריא' אל היצ' כי כל סדר זה של תפלה לרדף הוא בשולש היצ' כגיל' ולכן לרדף לכיון כסדר הזה תמיד אל אות' שבהויה ואל הוה דאלפין דמיה ואל שם אל' יהוה שאלו השמות הם בשולש היצ'. והנה עתה יודת השפע הנוגע לחלק היצ' וה"ס הרומח כגיל' במזמור יענק ה' כו' וכבר נתל' באשרי יושבי ביתך שערדין ג' עולמות צ"ע הם למעלה באצ' אלא שבהיותם שם לוקחים כאור'א שפע הראוי להם ואזי כסדר המדרגות :

ענין הקדיש שלאחר תפלה לרדף גם הוא נתל' בקדיש של הקרבנות ושם נח' שיונין בו להוריד הארה מן היצ' אל העש' ע"י ב' בחי' של מ"ב אל ש' הוה דס"ג וא' של הוה דמ"ה ענין

בשמות הגז' שהם הוה דס"ג וה"א ראשונה שבשם וא"ל שדי לפי שכל הסדר הזה הוא בשולש הבריא' וזה מה שתכין קודם שהאמר אשרי וגם תמיד כל עוד שאתה אומר הסדר הנו' (ה) **ועתה** נבאר הכונה שתכין במזמור עלמו הנה נתל' כי בכ"א שעלנו בחי' מ"ן מבחי' נפשות בלבד ואז גם הזכר לא נתן בה בחי' מ"ד אלא מבחי' נפש בלבד מנד הזכר ואמנם עתה באשרי יושבי ביתך תכין להעלות מ"ן דבחי' הרוח שיש בג' עולמו' הנו' והטעם הוא כי אין הנר"ן באים לולד בפעם אחת ולכן תחי' בזה הנפש ועתה באשרי ב' הרוח וכמו שנתבאר ג' הויות דב"ן בכ"א כגיל' להעלות ג' חלקי בירורי הנפש שבג' עולמות צ"ע בבחי' מ"ן כמו כן נרמזו באשרי שלש הויות דב"ן להעלות מ"ן של רוח משלש עולמות ההם ותכין כי גם הדבורא עתה נתון בה טיפת מיד של בחי' הרוח ואלו הם ג"פ ב"ן הנו'. הא' ר"ת וס"ת של פי חיצות ארומתך אלהי' וס"ת מלת המלך ב' ב"ן שני הוא

ר"ת ארומתך חלתי המלך עם מלת אלהי כולה הרי ב"ן שני. ב"ן ג' הוא נרמז במל' בכל יום אברךך בכל בני' ב"ן. עוד יש כוונה א' בלשון א' והוא כי הנה כתיב שארה כסיתה ועונתה לא יגרע. ובינא הורדנו אל הנקבה בחי' העונה שהוא הזוג ועתה באשרי אנו מורדין לה מלמעלה בחי' שארה שהם המזונות וזה נרמז במלת אשרי שהוא אותיות שארה וכמו שלענין העונה נרמז ג"פ ב"ן לענין המזונות הוזכרו ג"פ אשרי והם אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו אשרי יושבי ביתך וזהו הטעם שהקטו לומר כי פסוקים של אשרי יושבי ביתך ואשרי העם שככה לו. אעפ"י שאינן מכלל מזמור תהלה לדוד ארומתך אלהי' כי לרמז ג' אשרי כנגד המזונות של שלש עולמות ובמזמור אשרי שארה ברוך שאמר נח' שם כונת פסוק פותח את ידך כו' ע"ש (ז) :

מזמור יענק ה' ביום לרה כו' עתה תכין להעלות מ"ן של בחינת נשמה אשר בני' עולמות צ"ע כגיל' ולכן נרמזו כאן ג"פ ב"ן אחרים ואלו הם הא' הוא ס"ת שם אלהי יעקב ג'. ב"ן. הב' הוא ר"ת נרננה בישועתך ב"ן. הג' הוא ס"ת יענגו ביום קראנו ג' ב"ן. ותכין כי גם הזכר טתן בה טפת מ"ד של נשמות דכורין: גם לרדף לכיון במזמור הוה כמה שמות של יצ"ק שהם בגימט' יהוה אלהים ואלו הם יענק ה' ביום לרה ר"ת יצ"ק ונפלו ואנחנו קמנו ר"ת יצ"ק ואנחנו קמנו ונתעורר ר"ת יצ"ק ונתעורר יהוה הושיע המלך ר"ת יהוה והוא זירוף א' מ"ב זירופי הויה ולכן להורות זה לרדף לחבר מלת המלך עם מלת הושיעיה ולהת טעם מפסיק אחר תיבת המלך (ז) ואח"כ תאמר יענגו ביום קראנו וגם כי ר"ת יענגו ביום קראנו הוא בגימ' יצ"ק גם תכין כונה א' בזה המזמור והוא כי תכין שבמזמור זה יש ע' חיצות כמנין ע' קלין דיוולדה וכנו' בזהר פ' פינחס וביאור ענין זה הוא כך כי הנה נתל' שבג"א היה זוג יעקב ורחל ואז נתעברה רחל ונאוהו הזוג ונשאר' מעוברת בהיותה בשולש האלילות. ואמנם לרדף לינתן בזהו העובר אשר בתוכ' שפע נמור שלם כנר"ן ואח"כ נולד הוולד והוא השפע ההוא וכל עולם ועולם לוקח חלקו מאותו הוולד הנולד והנה חלק הנשמה לוקחתו הבריא' וחלק הרוח לוקחתו היצירה וחלק הנפש לוקחתו העשיה והנה הנקב' הנו' יורדת מן האלילות אל עולם הבריא' בהיותו עדיין למע' באלילות כנו' ושם בשולש הבריא' יולדת הנקבה הנו' ובאשרי לועקת אותם הקולות כשרוה לילד אז מודווג הזכר עמה בבחי' חלק הנשמה (ז) ונמנר העובר גם בחלק הנשמה כנו' וע"י הזוג הזה נפתח רחמה ויולדת ויולד הוולד בשולש הבריא'. והנה במזמור הזה של יענק ה' הוא זמן זעקת היולדת דראמת ע' קלין כנו' והם כמנין ע' תכין שבמזמור הזה הוא ניתן בעובר ההוא חלק הנשמה כי בגימט' אפים ניתן בו כח הנפש. ובאשרי כח הרוח ויענק כח הנשמה כגיל' וענין זה נעשה ע"י זוג זה המחודש עתה כנו' והנה היא עתה בשולש הבריא' ואח"כ יולדת וזמן לידתה הוא בקדושת ובה לליון גואל ומה שיוולדת מתחלקת בג' עולמות צ"ע ובתחלה ניתן בבריא' חלק הנוגע לה בשפע והוולד ההוא הוולד הוא בחי' הנשמה כנו' וס"ת קדושת ובה לליון כי הוא בחי' קדוש' נמשכ' מלמע' מן האצ' וקראו' ב'ו' פ' תרומה בשם תוס' קדו'

(*) עין ספס ד' מס' משער קריאת התורה הגסה לה"ת ובה"ה מה שכתב ע"י ג"ג וב' מתיא מספר מלויאל בחלק ואת מספרו ע"י"ס.
הגרות וביאורים: (א) אשר הוא בבריא' כתי': (ב) הרי ב"ן ב"ן שני. כ"י: (ג) ושיין ב"ב כס' תוח' דף מ' סוף ע"ב: (ד) עיין תוח' דקמ"ו ע"ב: (ה) כספר כתי' דל' וזיתרים כל התרגום כקול רם עם שאר הקדושה בלשון הקודש ומנהג סו"א (ו) עיין ד"ס ד"ד ע"ב שאלה ט"ל ועיין בהקדמת רחיצת הכהן בסוף דף קה"ה ע"א ורמ"ב ועיין בחמ"ל' בקונטרס שפת אמת תשובה ט"ל: (ז) ל"ב חמר אכניגדור לא שבתי ארץ זה השם האחרון של מ"ב הוא למעלה ראש כהיכל ק"ק. וחזינו מלי הישך התיקונים למעלה. זאת ועוד אחרת א"ך הוא נגד בינה דבריא'. ועיין לעיל בעלויות הנשמות שם כתב דשם שקול"ת הוא כמלכות דיערה. ועיין בקבלת שבת שכתב שהוא שמועה אחרת ששם שקול"ת הוא כהיכל ק"ק דיערה. ואיני יודע לכלל הדברים וד' יאר שני לעבוד בלבד שלם וז"ע רב להשיות השמועות עיין בשער מ"ד ומ"ן פט"ו שיש י"ס ביושר ו"ס באור חוור ויבוא כתר בגמלות ומלכות ככתר: (ח) שבו נמנה התורה: (ט) ח"ס נלעג"ד שג"ל אל הבריא':

(קלה, ב) **בענין** השפע שמקבלים בי"ע. באשרי כתב להוריד לנוק' מלמעלה בחי' שארה, והם ג"פ אשרי כנגד המזון דבי"ע, והרי שפע א'. וכאן שבי"ע מקבלים הנר"ן של הולד הנולד, הרי שפע ב'. ועוד באשרי כתב תכוון כי אצי' שהיא יו"ד ושם ע"ב מוריד שפע לברי' שהיא ה' ושם ס"ג ואל שדי, ובתפלה לדוד יה"ו ועס"מ, ובקוה הוי' שלמה ועסמ"ב וכו', הרי שפע ג' מאצי' לבי"ע. והנה השפע

דנר"ן דולד, נראה מרז"ל בשה"כ בכונת תפלה לדוד שהם לבי"ע דאצי' שמקבלים השפע הזה בעודם באצי', ע"ש ל' רו"ל. וקצת משמע משם כאילו שהשפע הזה דנר"ן הוא עניין העסמ"ב הנז'. ואולם בדרו' א' דתה"ש כרו"ל, מן התחלת הח"י ברכות להעלות ולקשר עולמות בי"ע ממטה למעלה עד האצי' בתפי' י"ח בעמידה ואז נעשה שם הזיווג העליון ואח"כ צריך לקבל שפע העליון הנמשך מן הזיווג ההוא ובאשרי מורידים השפע מהאצי' לברי' וכו' עד עלנו לשבת שיורדים העולמות במקומם. והולך ומבאר בעליה עד האצי' ההוי' והעסמ"ב, ממטה למעלה, וכעד"ז השמות הנ"ל בירידה מהאצי', אותם השמות

מלמעלה למטה ע"ש. ונמצא שהשפע הרמוז בהוי' ועסמ"ב, הוא מהבירורים שעלו בד' חלקי התפי' ונתקנו בזיווג העמידה. וכן מוכח מהסי'

שכתב, מהתחלת אשרי לכוון הורדת שפע מאצי' לברי'. ואילו השפע דנר"ן של הולד הוא גולד אחר מזמור יענך, ואז מקבלת הברי' שפע הגשמות וכמ"ש בסי'. וזה ברור. ולפ"ז יהיה שבי"ע דאצי' מקבלים ב' מיני שפע בג' חלקי התפי' שלאחר העמידה, טרם ירידתם בעלנו לשבת.

ולפמ"ש הרש"ש זיע"א בנה"ש (די"ז סוע"ד) שהשפע הנמשך לאבי"ע בכל יום באשרי ובתפי' לדוד ובקוה אינו מהבירורים שעלו באותו יום אלא מהבירורים של יום הקודם ע"ש, לקוד"ן שזה כולל ב' מיני שפע הגז"ל הנשפע בשלשה מקומות הנז'. כי סחמא קתני. וכללא כייל רו"ל בפ"ב דשט"ל שכל מ"ן צריכים ב' זיווגים ע"ש. אמנם שפע המזון דבי"ע בג' אשרי לא ידעתי בבירור איזה בי"ע הם. כי היותר נראה שהם בי"ע התחתונים.

נראה, שמה שנו' בפ' לדוד יכוון להמשיך מיסוד דלאה וכו' עד ולזווג יעקר"ר בסוד ג"ר, הוא זיווג הב' הנז'. וזיווג דג' ב"ן, הוא הזיווג הג'. וא"כ איה מקום כבודו של הזיווג הא' שלא גז' בסי'. ואין לו' שהוא זיווג שביענך שהנוק' יורדת לברי' וכו', שאין זה נפ"א. וע"ע בע"ח סופ"א דשט"ו ומ"ש הש"ש ז"ל שם. וכ"ז צריך בירור וליבון והיעב"א. אח"ז ראיתי בס' צדק ושלום די"ז ע"א שכ' מהרא"ם ז"ל, שבסי' שבידו לא נרמו הזיווג דכ"ד שעות כלל וכלל עש"ע. ומשמע שנעשה מאיליו בלי כונה מצידנו. והוא פלא, שזיווג דאו"א ודזו"ן דכלי, ודאו"א דהולדה, אנחנו מכונים כ"א במקומו, וזיווג זו"ן דהולדה לא גז' לכוון.

אשרי

(קלה, ב) **אשרי**. צ"ל לפי טעם הב' לנפ"א שכרו"ל באמצע דרו' ב' ונפ"א (דמ"ז רע"א) וז"ל בקיצור וזהו מה שצריך לכוון בעת שנופל ע"פ שבתפי' י"ח אנו באצי' ומפילים עצמנו משם עד סוף עולם העשי' וז"ס כונת נפ"א עכ"ל. ולפי טעם זה למה אין נפ"א עוד פעם באשרי וכן ביענך, לאחר שעלינו במזמור לדוד אליך עם הבירורים לאצי', חוזרים עוד פעם ומבררים באשרי וביענך מעשי' ויצי' וברי' עד שעולים לאצי' וכמ"ש לק' בסי' במקומות הנז'. ואיני יודע אם אפ"ל שכיוון שג' מקומות הללו לדוד ואשרי ויענך הם תכופים, כיוון שעשה בראשונה הוראה להפלת עצמו מהאצי' לעשי' די בכך. או אפ"ל שא"צ הוראת נפילה רק אם מברר מסוף העשי' דהיינו נפש דעשי' שהוא ממש סופא דכל דרגין, משא"כ באשרי ויענך שהם מרוח ונשמה. ודייק קצת ל' רו"ל הנז' במ"ש ע"ס עו' העשי', עד סוף דייקא. או אפ"ל שבנפ"א ירדו כל הנר"ן שלו למטה, ואח"כ כל חלק מברר ועולה בזמנו. ואין כאן רק ירידה אחת וממילא א"צ רק נפילה אחת. וא"ש את"ם והיעב"א.

(ומפת"ע כאן אות א' לא נראה כן לכאור')
 ומה עניין המזון הזה, ואיך מקבלתו נוק' דז"א,
 ומתי מקבלים אותו הבי"ע. ואולי ע"י בי"ע
 דאצי' כשיורדים בעלנו לשבח ע"י שה"כ שם.
 כ"ז נראה בדרך אפ' וא"ש את"ם.

(קלז, א) במזמור יענך וכו' מזדווגים יעקו"ר
 בבחי' דנשמה וכו' ואחר
 שנתעברה יורדת לברי' וצועקת ומזדווג עמה
 וכו' נשמות להשלים הולד בנר"ן. מפשטות
 הלשון מובן שאחר זיווג זה השלישי שהוא
 בבחי' הנשמה, אז היא מתעברת. ואחרי שנתעברה
 יורדת לברי', ושם מזדווג עמה ונותן לה מ"ד
 דבחי' נשמות להשלים הולד בנר"ן. וק' הלא
 כבר נשלם לפני העיבור. ולא מובן ג"כ איך
 הזיווג שבשעת הלידה משלים הולד בנר"ן,
 ויולדת. א"כ הנשמה לא שהתה בעי'. עוד כתב
 בדף הב' אחר הזיווג ביענך יורדת לברי' ויולדת,
 ולא כתב זיווג אחר הירידה כמ"ש כאן. ורו"ל
 בשה"כ אחר שכ' ביענך המ"ן והמ"ד של נשמות,
 אמר, גם תכוון כונה א' בזה המזמור וכו' כי
 הגה נת"ל שבנפ"א היה זיווג יעקו"ר ואז
 נתעברה רחל מאותו הזיווג ואמנם צריך לינתן
 באותו העובר שפע גמור שלם בנר"ן ואח"כ
 נולד וחלק הנשמה לוקחתו הברי' והרוח היצי'
 והנפש העשי' והנה הנקבה יורדת לברי' ושם
 יולדת וכאשר צועקת כשרוצה לילד אז מזדווג
 הזכר עמה בבחי' חלק הנשמה ונגמר העובר גם
 בנשמה וע"י הזיווג הזה יולדת בעולם הברי'
 והנה במזמור הזה יענך הוא זמן זעקת היולדת
 ואז ניתן בעובר חלק הנשמה כי בנ"א ניתן בו
 כח הנפש ובאשרי כח הרוח ויענך כח הנשמה
 כנ"ל (וצ"ל למה תפש רו"ל ל' כח) וענין זה
 געשה ע"י זיווג זה המחודש עתה כנו' וזמן
 הלידה הוא כובא לציון וכו' ובתחי' ניתן בברי'
 חלק הנוגע לה בשפע ולד שהוא הנולד והוא
 בחי' הנשמה וכו' וכו' ע"ש. והנה משרוז"ל ואז
 נתעברה רחל, בפע"ח פ"ד דקה"ת כתב בהדיא
 ונתעברה בנ"א ע"ש הלשון. וממ"ש גם תכוון
 כונה א' וכן ממה שנתעברה כבר בנ"א, משמע
 לכאור' שכונה זו זיווג זה הוא בחי' בפ"ע, ואין
 לה קשר עם זיווג הנר"ן דג' ב"ן. וצ"ל מהו

הזיווג הזה שמתעברת ממנו ויולדת, ומתי עלו
 מ"ן בירורים לצורך הזיווג הזה.

והיה גלקו"ד לו' כפי מ"ש הרש"ש זיע"א
 בנה"ש והביאו הש"ש ז"ל, שהשפע
 הנמשך באשרי ובתפלה לרוד ובקוה אינו
 מהבירורים שעלו היום אלא מבירורים של יום
 הקודם ע"כ. ובכן היה אפ"ל שלעולם אין רק
 זיווג א' דג' ב"ן, ומתעברת ממנו ויולדת ביום
 הב' ביענך ובובא לציון. ומ"ש נתעברה בנ"א,
 אפ' לידחק ולו' הכונה התחילה להתעבר בנ"א.
 אבל עדיין לו' רו"ל והרש"ש בסי' צריכים הבנה,
 שמה הוא ענין הזיווג שבברי' שבזמן הלידה
 להשלים הולד בנשמה, וכבר הוא מושלם ועומד
 בכל הנר"ן. ול' רו"ל בשה"כ הנז"ל מוקשה
 לכאור' מיניה וביה, שכתב כשרוצה לילד מזדווג
 עמה ואז נותן בעובר חלק הנשמה, ותיכף או'
 כי בנ"א ניתן בו כח הנפש ובאשרי רוח
 וביענך נשמה כנ"ל. ומילת כנ"ל מורה על מ"ש
 לעי' מזה שהוא עי' ג' ב"ן, וכבר א"כ מזדווג
 עמה בבחי' הנשמות, ולא עתה בזיווג המחודש.

עוד עלה על דעתי לו' לפמ"ש הפת"ע ז"ל
 (הבאתי דבריו לעי' ד"ה יכוון להמשיך)
 שחוק מזיווג הג' ב"ן בנפ"א, היה עוד זיווג
 דחו"ג ביעקו"ר הכוללים ע"ש. ובכן אפ"ל
 שמזיווג ההוא דחו"ג בנפ"א נתעברה בנ"ר של
 הולד, ועתה בזמן הלידה ניתן גם הנשמה ונשלם
 בנר"ן, שנתחלקו אח"כ לבי"ע. אלא שק' לזה,
 הלא רו"ל כתב על הזיווג הזה, שבנ"א ואשרי
 ויענך ניתן בו כח הנר"ן כנז"ל, וכמ"ש לעי',
 שדברי רו"ל מורים על הג' ב"ן. ואת"ל בדוחק
 שדברים הללו חוזרים על זיווג זה ולא על ג'
 ב"ן, עדיין ק' מדוע בנ"א וביענך ישנה כונה
 לזיווג זה, ואילו באשרי לא מצאנו כונה חוץ
 מהג' ב"ן. ועוד כיון שרוז"ל השמיענו חילוק
 הנר"ן הללו לבי"ע, הי"ל ללמדנו ג"כ מה נעשה
 מהג' ב"ן, היכן הלך השפע של הזיווג ההוא.
 וחוץ מזה שלפי דלות דעתי לא נראה שיש הכרח
 מספיק למ"ש הפת"ע ז"ל וכמ"ש ל' וצ"ע.

(קלח, א) וגם בל' תרגום לכסות ולהסתיר.
 ובשה"כ כרוז"ל כי צריך להמשיך

השפע לברי' בבחי' פו"א, ולכך נאמרה בלה"ק כנגד בחי' הפנים, ובל' תרגום כנגד בחי' האחור עכ"ל. ואפי' דדא ודא אחת היא. אמנם בפע"ח פ"ה אחר טעם של פו"א כתב וז"ל, עוד טעם היות תרגום כי כאן צריך לכסות הקדושה של לה"ק בתרגום עכ"ל. ויש לשאול למה אין תרגום גם בשפע דיצי' ועשי' וי"ל.

השפעה לברי' בבחי' פו"א, ולכך נאמרה בלה"ק כנגד בחי' הפנים, ובל' תרגום כנגד בחי' האחור עכ"ל. ואפי' דדא ודא אחת היא. אמנם בפע"ח פ"ה אחר טעם של פו"א כתב וז"ל, עוד טעם היות תרגום כי כאן צריך לכסות הקדושה של לה"ק בתרגום עכ"ל. ויש לשאול למה אין תרגום גם בשפע דיצי' ועשי' וי"ל.

(קלח, א) אח"כ יא' ובא לציון וכו' וחלק הנשמה שבו לוקח הברי' וכו'. נראה הכונה נפש דנשמה מזיווג דנ"א, ורוח דנשמה מזיווג אשרי, ונשמה דנשמה מזיווג יענד, זה נק' חלק הנשמה שלוקחת הברי'. וכן ליצי' גר"ן דרוח, ולעשי' גר"ן דנפש ע"ד האמור. וזה אם נא' דהולד הזה הוא הגר"ן של ג' מקומות הנו', ועי' לעי' ד"ה במזמור.

(קנג, ב) עלנו לשבח יחוד ג"פ ס"ג עי' בס' יראת ה' להרב יוס"ד זלה"ה מה ענין היחוד הזה כאן.

ערבית

(קס, ב) כרוז"ל בדרו' א' דערבית וז"ל עתה בערבית כיוון שהוא דין אין בנו כח רק להעלות היכלי הברי' וכו' ועכ"ז אין אנו מזכירין מהם רק היכלי הרחמים עכ"ל. ונראה מזה לכאו' שסדר תפי' ערבית הוא כתפי' שחרית, ויש בה בירורי בי"ע ועלי' מעולם לעולם עד האצי'. ובתחי' הו"ק דמו', מהבירו' שעלו, בק"ש והג"ר בעמידה כמעשהו בשחרית כך מעשהו בערבית, אלא שאין בנו כח לעשות כ"ז על ידנו, ואנחנו מכוונים רק בהיכלי הרחמים. וצ"ל איך תהיה הכונה בהם. אם ר"ל למשל, בברכה א' מעריב ערבים שהיא לבנה"ס יסוד דנוק' דברי', נכוון שיתבררו הברי' מלמטה ויגיעו עד כאן, וכן בשאר ההיכלות. או שנכוון פשוט שזו הברכה כנגד זה, והברכה הב' כנגד הב', וכן השאר. ואם כך הוא נראה, שבכלל אין צורך לכוון במחשבה שום דבר הנוגע לעלית

והנה בסי' כאן כ', ויא' ק"ש ויכוון לברר וכו' מהיכל אהבה. ולפי הפת"ע הנו' צ"ל שתיכף שאנחנו מתכוונים לו' ק"ש, עולים הבריורים מלמטה עד היכל אהבה, ואז מכוונים לברר מההיכל הזה. ואמנם ל' רו"ל הנו"ל ק', שא' שאין בנו כח רק להעלות היכלי הברי' וכו' אנו יכולים להעלותם וכו', ומשמע דהיכלי הברי' מיהא אנחנו מעלים, וזה קודם ק"ש. ואם אין שם בירורים מה טיבה של עלי' זו. ויותר נלקו"ד אפי' שאחרי אמירת ברכו מתבררים הבריורים מאליהם ובלי כונה, ועולים עד הברי', ומשם אנחנו מעלים אותם ע"י אמירת היוצר דמעריב ערבים עד היכל אהבה. אלא שגם כאן מזכירים רק היכלי הרחמים, והעלי' בשאר ההיכלות געשה ממילא. [אח"ז ראיתי משרוז"ל לעי' דרו' א' דנפ"א שבשחרית יש כח בידנו לכלול העולמות ובמנחה הם גכללים ע"י הדין לא כן בערבית שאנחנו אין לנו כח לכוללם ולעוררם וגם הדין אין זמן שליטתו אז ולכן אין התעוררות העולמות ע"ש. ועי' בענ"ה ז"ל אות מ"ב שבשחרית ומנחה יש התכללות, ובערבית אין התכללות ע"ש עוד. ולפי"ז צ"ל שהבירורים עולים בק"ש בפ"א מלמטה למעלה, ובלי שום התכללות העולמות, ואפי' בק"ש. אלא שק"ק ל' רו"ל דמשמע שאנחנו מעלים היכלות וכנוז"ל. ואפי"ל שמ"ש אין התעוררות והתכללות, היינו מצידנו, והכונה על כולם ולא גם על מקצתם ודו"ק].

והרב פת"ע ז"ל בק"ש דיוצר דט"ז רע"ב הביא מחד מן חבריא, דרצה לו' שהיכלי נוק' דז"א דברי' שהם דערבית עלו כבר בתפי' שחרית עם היכלי ז"א ולכן בירורי ערבית

יעשיר וניין ומש צמ"ש ח"ג זכוכה אשרי דאמר הענין אהת יי:
ובענין אחתה צמ"ש כאן קודם הקדים פי ואצרכהם
 זקן וגו' וכיון צמ"ש זכד"ה ויולא ז' ומקן
 צ' מן זל דלית מן וי' דצמ"ש זכוחיות איך זכר י"ה
 מן הויה והיסקוד מן יהצך ג' חסד מדה אצרכהם כמדע
 עיב זכ"י והוא קבולה לאריכות ימים אחר זמן רבתי צמ"ש חמתה
 ימים מוסבה ר"ח יע"ש. ובענין הקדישים לאמר העמידה אף
 עושים העולמות אחר שכבר עלו צמ"ה עיין שער הכוונה
 דכ"א [דף ע"ו ע"ב] ד"ה קדיש ג' וכ"ו:
גם צמ"ן כונת זכ"ו דצרכה התורה הוא ממש כמו
 כונת זכ"ו דקודם יולך ומשונו:
אשרי יושבי ביתך הכה כאן מלמחי לבין
 כונה א' מחדש שליטה
 כתובה בקלת קדוים זולת צמ"ה ימים וכבר הצמחי
 אוחתה לעיל זכוכה כ"א אהת א' ד"ה עוד יעק"ב מ"ש:

ואדכי כח' זצמ"ה הכוונה וצמ"ה זממור אשרי של אחר
 זכ"ו שאמר וזצמ"ה רוסיק ד"ע יע"ש זמ"ח כונת זאת לעיל
 זממור אשרי דזמירות וגם צמ"ו זכ"ג אשרי יע"ש. עוד
 כונה צמ"ן הכוח ד"ש מיקור לשון צמ"ה שלטו עיין צמ"ה
 יש"ח צמ"ה הכונה יע"ש שביע"ה פ"א שער הפקוקים פי
 זכ"אשת צמ"ה והארוך היטה תהו זכ"ו וגו' ספר מ"ה
 ד"ע עני"ב זכוכה אשרי דאמר העמידה יע"ש:

ובענין

כונת צ' דמע"ן יודי זכ"אש ויודי זכ"ה שער
 מואמרי רש"י ד"י ע"ב צמ"ה שער עשירי דמע"ה
 שער כוח הקדש ד"ע עני"א:

למנצח מזמור דדוד יענך

וגו' יכ"ן
 לצד ג'

מ"ה צמ"ה מנסחות דג' עולמות צ"ע שהם צ"ן מ"ה ק"ב
 וכו' ומזמורים יעק"ר זכתיים ומז"ד ח"ק ע"כ שער הכר
 דרוש יענך דע"ב ודק"ע ע"ד [דמ"ו] וצמ"ה דרוש ד'
 דקמר תורה ועיין זכוכה א' מ"ש לעיל זכוכה אשרי ומש
 זכ"ן דח"ן ש"ו מוכונה כ"א יע"ש. וז"ל דל"א נקט לכ"ן לצד
 ג"כ מצמ"ה רמ"ח אצ"ר וספי"ה גידים והתורה והמלות
 והע"פ ע"ד חז"ל זכוכה כ"א ואש"ר ועיין לעיל זכוכה
 כ"א אהת א' ועיין צ"ה הכ"ו דרוש כ"א דק"ע ע"ד [דמ"ו].

שם

לכ"ן כונה שמו"ה של יצ"ק שהם צמ"ה וכו'
 ולמה"ש פי הכ"ו דע"ב ע"ד [דמ"ו ע"ב] פמ"ה ע"ד דק"ע
 ספר מ"ה דקמ"ו ע"ב שער מואמרי צ"ו דכ"ו ע"ב חסי אד"ו:

בנות יהדי נועם במ"ש

בנות

ויהי כונת צמ"ש נח' זצמ"ה הכוונה דרוש ויהי
 כונת צמ"ה פמ"ה פכ"ד דש"ח ע"ה ע"ה ספמ"ו
 ספר עולה תמיד דמ"ה ע"ב וש"ס כח' איך ש"ס אה"ה הוא
 זכ"חלות ול"א ש"ס ע"ב והיה לריך לכ"ן להמשיך פמ"ה
 דע"ב יע"ש ועיין צמ"ה ש"ס ח"ג זכוכה ויהי כונת אהת י"ד:
שם צמ"ן כונת הזמורים [שער הכוונה דף פ"ו ע"ב
 [דק"א ע"א] והוא להמשיך שפע מוח"ה סנע"ש
 זכ"ה לחז"ד דע"י יח"ל ואח"ה ח"ן ויעק"ר כל"ל כך מלמחי
 צמ"ה יש"ח ועד"ו זמ"ה כונת כונתה לריך להיות הזוג
 והשפע לי"צ פכ"ה חז"ל. אונס ל"ל זכ"ה כח' לכ"ן
 סקר שלוש הויה ואה"ה אה"ה תמילה ואח"כ הויה חסו
 דוקא זמ"ה העליון דכולם שהם ע"י ומקצ"ה ואח"ה ומקצ"ה
 ואח"ה ישקומ"ה והזוג ח' דכולם שהם הויה ואה"ה הויה
 ואדכי מקדים אלהים ואדכי תמילה ואח"כ הויה זכ"ה לא
 מלמחי זכ"ה כונת לא צמ"ה זמ"ה שמו"ה שמו"ה זוג דמ"ה
 ולא זמ"ה אחד צמ"ה יר"ה הע"ה וזמ"ה זכ"ה דע"ה
 וכעת לא ידעתי עמ"ה ועיין צמ"ה ח"ג זכוכה ויהי
 כונת אהת ד' מ"ש צ"ו נוסחאות יע"ש:

ומ"ש

להמשיך לחז"ד דע"י וכו' וכו' דלצ"ע דצ"ע
 זה חז"ן וענין סקר מל"ב ועמ"ה העולמות צמ"ה
 החול ועיין מ"ש זמ"ה צמ"ה של קודם החמלת פש"ת
 עקידה דתפלה שהר"ה. אך ל"ל דצמ"ה הכוונה כח' זכ"ה
 סר דהמשיכה שפע זה הוא מצמ"ה הנעשה זכ"ה מל"ו
 ול"ל מה זמ"ה היא זאת הנעשה מל"ו והלא אנו מוא"ה
 כל סקר החסלות זכ"ה הוא כמו צמ"ה רק שהוא זכ"ה
 החמ"ה וזמ"ה הוא מ"ה זכ"ה א"כ מה ענין זה הנעשה
 מל"ו לא מל"ו שום כח זכ"ה [ואפשר שהוא זכ"ה על"ה
 צ"ע החמ"ה העוליים זכ"ה זכ"ה מל"ו כח' זכ"ה
 הכוונה דמ"ה ע"ד [ד"ס ע"א] וע"ה שלי צמ"ה] אך עיין צמ"ה
 המל"ה פש"ת זכ"ה וספר ע"ה ד"ו ע"ה ועיין ע"ה זכ"ה
 דל"ו ע"ב ד"ה ג"ס כללות הפל"ה וכו' עד סוף [ד"ה] [פי
 ת"ה דק"ב ע"ב ודכ"ד ע"ב]:

שם

זמ"ה עליו ג' ח"ד חילוק ש"ס אל ל"ל למחי דמ"ה
 ענין

(ה) שם יכ"ן זמ"ה ג' אש"ר דע"י אש"ר יע"ב
 צמ"ה אש"ר הע"ס זכ"ה לו אש"ר הע"ס וגו'
 להוריד אל העוק' ד"ה מלמעלה זמ"ה שארה כי צמ"ה העונה ה"ה
 נעשית זכ"ה וה"ה אש"ר הם כנגד סמוח דצ"ע. כח' צ"ה הכ"ו
 דרוש אש"ר פמ"ה דרוש קריאת ס"ה פ"ג וכל ג' חל"ה צמ"ה
 ועיין צמ"ה סמ"ה פ"ד ומש חז"ן זכ"ה עולמות צ"ע
 יע"ש וצמ"ה ועיין זכוכה האכילה צמ"ה אה"ה דכ"ה
 הוא ע"ה דמ"ה והוא צמ"ה וע"ה האכילה הוא זמ"ה
 צמ"ה [ע"ה ע"ה ע"ה פ"ה]:

(ז) שם

מאש"ר עד תפלה דוד חז"ן כי אלילות
 שהיא יוד"ה ע"ב מור"ד שפע לצמ"ה שהיא
 ק"ב ואל קדי ע"כ כח' צ"ה הכ"ו ע"ה דע"ה פמ"ה נהר שלום
 דכ"ה עני"ה [ד"ה ע"ד] כי זה השפע אינו מהצמ"ה ש"ה
 זמ"ה הויה חל"ה ע"ה הקודם יע"ש:

(ג) שם

ר"ה וס"ה ארומ"ה אל"ה ע"ה ס"ה העולך
 ג' צ"ן וכו' יכ"ן לצד וכו' נח"ה צמ"ה
 הכוונה דרוש אש"ר ורוש ג' דכ"ה דק"ע ע"ד [דמ"ו]
 והוא צמ"ה זכ"ה כח' ע"ה:

(ד) שם

ואז היא מעלה מ"ן דמ"ה כח' והוא מ"ה
 והס ג' צ"ן אחרים ומזמורים צמ"ה כ"ה יע"ש
 והנה הכוונה ש"ס צמ"ה יראה איך מל"ד הג' צ"ן ש"ה
 המזכרים זמ"ה צ"ע והזמורים על"ה שהם צ"ן מ"ה ק"ב
 היא מעלה מ"ן ש"ס צ"ן א' והוא מור"ד מ"ד ג' צ"ן וכונה
 זאת היא ע"ה ע"ד הכ"ו זכ"ה זמ"ה אל"ך ה' ש"ס כח'
 ש"ס צ"ן א' והיא מוח"ה זכ"ה והיא מעלה מ"ן כמדע
 מ"ה [ע"ה ע"ה ע"ה פ"ה] אה"ה דע"ה הויה מ"ן זה קודם
 על"ה הצמ"ה זכ"ה זאת קדמה כמ"ה צמ"ה עיין ש"ס
 ואח"כ היה סקר הצמ"ה זמ"ה כפ"ה אש"ר וגו' ואחר כך
 המ"ד שלו זמ"ה מ" זה אה"ה ר"ה צ"ן זכ"ה ח"ן ס"ה צ"ן
 כמ"ה זצמ"ה הכוונה דרוש ג' דכ"ה יע"ש ועוד דכ"ה כח'
 לכ"ן תמילה על"ה הצמ"ה וכן כונת הג' צ"ן דמ"ה שלו
 צ"ן דמ"ן זכ"ה וצמ"ה המ"ד ח"ן צו כח' צמ"ה כמו זכ"ה
 הכונה זכ"ה וז"ה הא"ה כח"ל. ועוד ל"ל דמ"ה מ"ן
 ומ"ד זכ"ה הם היא מעלה ה' אלהים והוא מור"ד מ"ד ה'
 הויה ה' חסדים ועיין לעיל אה"ה ח"ה כונת כ"ה ד"ה אף
 ע"ן וכו' יע"ש ועוד דכ"ה ק"ל. מדכ"ה ר"ה דמ"ה מ"ן היא
 צ' ע"ה כמ"ה זכ"ה ש"ה פ"ה ופ"ה פ"ה:

ובימים

שא"ן זכ"ה כ"ה ח"ן ח"ה על ידי כונה
 הצמ"ה דכ"ן שהיא זכ"ה ואש"ר ויענך ל"ל
 הי"ן מוח"ה סקר על"ה ע"ן זצמ"ה הכ"ו דרוש צ' דועצור
 ספק זה זכ"ה ר"ה ספר מוח"ה ליעק"ב דק"ב ע"ד ק"ה י'
 ועיין צמ"ה ח"ג ע"ה אה"ה ח"ה:

פותח את ידך

כונת ע"ה כו"ן לש"ה מ"ה
 (ר"ז)

סידור תפלה להרש"ש

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בתפלת ערבים יכוין לחקן לקצה'ו מטה שלימה בהיכל ק"ק דבריאה ע"י ימקצ אט"ה :

מתחילת תפלת שחרית עד ישכח יכוין לקיים מ"ע ליראה את ה' ית'. גם יכוין לחקן שולחן בשכינה לקצ"ה (היינו בהיותה נקודה אחת היסוד). ע"י דוד (ר"ל ע"י הזמירות שהקן דוד). גם יכוין לעשות עלמו עבד לשכינה ולאכללא גרמיה גו אינון עבדי ה'.

ומישתבח עד יולר יכוין לקיים מ"ע לצדק את ה' :
ומיוצר עד אהבה עולם יכוין לקיים מ"ע לצדק את ה'. גם יכוין לחקן כסא בשכינה לקצ"ה. (והיינו בהיותה פרלוק אב"א) ע"י אברהם (ע"י החסד העליון הנק' אברהם המהעורר בכל בוקר.

ומאהבת עולם עד שמש יכוין לקיים מ"ע לאהבה את ה' ז"ה. גם יכוין בכסא ע"י אברהם כנז"ל.

ומשמע עד אמת ויליב יכוין לקיים מ"ע ליחד את ה' ז"ה. גם יכוין בכסא ע"י אברהם כנז"ל. גם יכוין למסור נפשו על יחוד וקדוש שמו ית' לאכללא גרמיה גו אינון דמסרי נפשייהו על קדושת שמה :

ומעוזר ליש ואילך יכוין לעשות עלמו עני להשתהף עם השכינה הנק' עניה בהיותה למטה בהיכל הרלון דבריאה כדי שצטלחה יזכה לעלות עמה :

ומאדני שפתי תפתח עד שומע תפלה. ישוי רעותיה לאכללא גו עניי ומסכיני בצואו לרפוק בשערי רומי מרומים להיות עומד בעמידה בתבירו דלצא במאיכו דנפשא.

ומתחילת העמידה עד סוף התפלה יכוין לחקן מנורה בשכינה לקצה'ו (היינו בחזרתה פצ"פ) ע"י ילחק.

בשומע תפלה יכוין לשוואה גרמיה גו חסידים. לפרט חטאו. להסדבק בחסד מ"ע לצדק הכהנים את העם.

בנפילת אפים יכוין למסור נפשו למיתה בסדר פנים יפות **מאחר** העמידה עד עלינו לשבת ישוי גרמיה עבד ד"סדר ללותא.

אחר עלינו לשבת ישוי גרמיה עבד ג'. **קודם** שיחזיל להתפלל יקבל עליו מלוח ואהבה לרעך כמוך ויאהב כל אחד מישראל כנפשו כדי שתעלה תפלתו כלולה מכולם. וכן בכל דרכיו ישתף

את כולם עמו וילטער בלערים. הריגי עושה עצמי עבד לסדר' זמרא למאריה.

וע"י הדיבור שהיא מ"ע של התפלה נחקן פנימיות וחילוניות דפנימיו' דאזי"ע. ומתחילה ח"י ברכות עד ז"ש יכוין תמיד בעשיה דאלי' שהיא ה' אחרונה

ושם ז"ן וא"ל אדני. ה יוד ה ה וו ה ה אל אדני ולכלול ולמזכר נפשו עם נפשות דעשיה ולהמשיך נרנח"י דנפש פס מוחין פנימים

ומקיפים

ימי שמש בתפילין של יד שבה נתקן חילוניות דבריאה כדי לכלול ולעלות אחתי עם פנימיות הדריאה הנתקן עתה ע"י הדיבור :

מיוצר עד העמידה יכוין תמיד לכלול ולקשר ולחבר היצירה והעשייה דלילות שהם **וה** דהוי"ה ו**מ"ה** וב"ן **ואל** הויה **ואל** אדנ"י דבריאה שהיא אות **ה** ראש' דהויה ושם **ס"ג** **ואל** שדי ולכלול ולחבר נפשו ורוחו וגשמתו עם נר"ן דבי"ע ולהמשיך גרנח"י ומוחין פני' ומקיפים לפני' דריאה כדי להעלות פני' בי"ע לאלילות.
ולכלול ולהעלות עמהם חילוניות בי"ע פנימי ומקיף לאלילות.

הוה יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי
א א א ל ל איש ד ה ד נו יי ה

גם יכוין להעלות פנימיות חב"ד דבריאה (שהוא חילוניות החב"ד עלמס להתחבר ולהלביש פנימיות דחב"ד עלמס המלביש עתה) לחילוניות נהי"ם דלילות ופנימי' חג"ת דבריאה שהוא חילו' החג"ת עלמס להתחבר ולהלביש חילוניו' החב"ד שהוא פנימיות החג"ת עלמס, ופנימיות נהי"ם שהוא חילו' נהי"ם עלמס להתחבר ולהלביש חילוניות החג"ת שהוא פנימיות הנהי"ם עלמס, וחילוניות ופנימיות חב"ד דלירה במקום חילוניות ופנימיות נהי"ם דבריאה.

ויכוין כי ההיכלות העולים ציולר הם היכלין פנימים דז' מלכים דכ"א מז' מלכים
יום א' דמלך א' בלע דכולם. **יום ד'** דמלך ד' הדד בן דדר דכולם.
יום ב' דמלך ב' יוצר דכולם. **יום ה'** דמלך ה' שמה דכולם.
יום ג' דמלך ג' חושם דכולם. **יום ו'** דמלך ו' שאל דכולם.
יום ז' דמלך ז' בעל חנן דכולם :

גם יכוין לזווג כחב"ד דע"י וא"א ודאו"א ודזו"ן דבריאה דלילות המלוכשים דפרלופים שכנגדם דבריאה ולהמשיך מהם גרנח"י דנח"י דגשמה ומוחין פנימים ומקיפים לכלים פנימים דזו"ן דכ"א לברור צירורי כלים פנימים כחב"ד דמלכים דכ"א מהם ולהעלותם עם צירורי כלים חילונים ואמלעים נה"י וחג"ת דמלכים עם פנימיות בי"ע ונר"ן שלו ולכלול ולעלות עמהם חילוניות בי"ע פנימים ומקיפים לאלילות דרך ז' היכלי ז"א דבריאה דכל א' מהם ולהעלותם מהיכל להיכל עד האלילות וזה ע"י היולר וק"ש ואמת ויליב :

וע"י אמירת היולר נתקן פנימיות דחילוניות דבריאה דאצ"ע לפי שהוא זך מאוד והוא בערך פנימיות וחילוניות דפנימיות הכולל דלירה ועשייה הנתקן ע"י הדיבור, וע"י אמירת ק"ש שהוא דבור יוסר חמור נתקן פנימיות וחילוניות דפנימיות דבריאה דאצ"ע :

סידור תפלה להרש"ש

יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

אח"כ יכוין להעלות ה"פ הילירה עם ה"פ העשיה ע"י מ"ה וב"ן ולכלול רוחו ונפשו עם נרנח"י דיצירה ועשיה ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דיצירה ועשייה אל הצריחה.

יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

אח"כ יכוין להעלות ה"פ הצריחה עם ה"פ יצירה ועשייה ע"י סמ"ב ולכלול נר"ן שלו עם הנרנח"י דצ"ע ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דצ"ע אל האלי'.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

אח"כ יכוין להעלות ה"פ האלי' עם ה"פ צ"ע ע"י עסמ"ב ולכלול נרנח"ס שלו עם נרנח"י דצ"ע ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דצ"ע אל שורשם העליון שבצ"ע ונרנח"י דח"ק.

יכוין לכלול ולקשר ולחבר פנימיות וחילו' צ"ע דאלי' פנימי' ומקיפים הוה דהויה הכוללת וסמ"ב משולבים ואל אדני ואל הויה ואל שדי משולבים עם י דהויה הנז' ושם ע"ב ולכלול ולחבר נרנח"ס שלו עם נרנח"ס דצ"ע ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות דח"פ דאלי'.

הוהי יוד יוד יוד יוד הה הא הי הי וו ואו ואו ויו הה
הא הי הי . א א א ל ל ל א י ש , ד ה ד ג ו י י ה
יכוין להעלות ע"י העמידה פנימיו' חצ"ר דאלי' שהוא חילו' החצ"ד עלמס להסמך

ולהלביש פנימיו' החצ"ד עלמס המלביש עתה לחילו' נה"י דעקודים. ופנימיות דחג"ס דאלי' שהוא חילו' החג"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילו' חצ"ד שהוא פנימיות החג"ס עלמס. ופנימיות נה"ס שהוא חילו' הנהי"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילו' החג"ס שהוא פני' הנהי"ס עלמס. וח"פ חצ"ד דצריחה במקום חו"פ נהי"ס דאלי'. והרי הם י"ג מדות בעולם האלי'.

מתחלת העמידה ע"ס התפלה יכוין **מנורה** ע"י **יצחה**.

יחוד התפלה

יכוין לתקן פגם ביטול התפלה. יכוין באות ך' דהויה שהוא ז"א להעלותו לך ראשונה דהויה שהיא חימא. ויכוין להעלות שיהן לאות י דהויה שהוא אצא. אח"כ יכוין להעלות ך' אחרונה דהויה שהיא הנוק' כדי לחברה עם אותיות **והי הנז"ל דהויה באופן זה. וְהַיְהוּה הוּא הַיְהוּה** גי' ח"ן כנגד אות ה' אחרונה דהויה ך'

יכוין

אנו מעלין אותן בזקיפות של העמידה והכריעות והזקיפות אלו של העמידה הם חו"ב חו"ג של כתר והמו' אשר נמשך ג"כ בכריעות וזקיפות ההם הם צבחי' ז' שמות וסדרן הוא מעילא להתא' וח"כ מטעם זה אנו מעלין כל העליות הנז' של העמידה מעילא להתא' ובסדר המשכת המו' דז' שמות הנז' והארה אשר ממשיכים להם מהמאלי' העליון צ"ה נמשכה ג"כ ע"י הז' שמות המו' הנז' אשר הם מעילא להתא'. וא"ש את"מ.

יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

מאשרי עד תפלה לרוד תכוין כי אלילות **שהיא י יוד הי וין הי מוריד**
שפע לצריאה שהוא ה יוד הי ואו הי ואל שדי

יכוין באומרו ג"פ אשרי יושבי ביתך אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו, להוריד אל הנוק' דז"א מלמעלה בחי' שארה כי בחי' העונה כבר נעשית צנפ"א וכו' והג' אשרי הם כנגד המזון דבי"ע באשרי יכוין לצרר ג' מיני צירורים מהרוחות שבג' עולמות בי"ע ושהם צ"ן מ"ה ס"ג ולכוללם ולהעלותם זה בזה

ממטה למעלה ע"י ג' שמות צ"ן הרמוזים באשרי וע"י רוחות דנר"ן שלו ולהעלות הצירורים הגז' דבי"ע עם הג' צ"ן עם רוחות דנר"ן למ"ן אל היסוד דנוק' דז"א שהוא שם צ"ן ואז הנוק' מעלה מ"ן דבחי' רוחות והדכורא משפיע לה מ"ד דבחי' רוחות ואז מזדווגים שניהם בצחי' נרנח"י דרוח דנח"י דנשמה דנפש שלהם ומזדווגים בכתר הוי"ה אהיה ובחב"ד הוי"ה אלהים ובז"ת הוי"ה אדני:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוהוהי יאהדונהי

אלהיו: תהלה לרוד ארוממך אלוהי המלך ר"ת וס"ת
ארוממך אלהי עם ס"ת המלך ג"י יוד הה וו הה יכוין לצרר על ידי

שם צן זה וע"י הרוח דנפשו מהרוחות שבעשיה **שהם שם צן ולהעלותם עם נפשו ולחברם עם הרוחות שצילרה שהם שם מ"ה יוד הה וו הה**

יוד הא ואו הא גם יכוין תיבת אלהי עם ר"ת ארוממך המלך ג"י צ"ן **יוד הה וו הה יכוין לצרר ע"י שם צ"ן זה וע"י רוח דרוחו מהרוחות**

שצילרה שהם שם מ"ה ולהעלותם עם הרוחות שצילרה עם צירורי עשיה שהם צ"ן ומ"ה עם נפשות שלו ולחברם עם הרוחות דצריאה שהם שם ס"ג יוד הה וו

הה יוד הא ואו הא יוד הי ואו הי

ואברכה שמך לעולם ועד בכל ג"י צ"ן יוד הה וו הה
יכוין לצרר ע"י שם צ"ן זה וע"י רוח דנשמתו מהרוחות שצצריאה **שהם שם**

ס"ג ולהעלות הצירורים שצצריאה עם צירורי עשיה וילירה שהם רוחות דנר"ן דבי"ע שהם צ"ן מ"ה ס"ג עם ה"ג צ"ן הגז' ועם רוחות דנר"ן שלו אל יסוד דנו"ק קדישא דז"א דאלילות שהיא שם צ"ן ואז היא מעלה מ"ן דבחי' רוח והז"א

משפיע מ"ד דבחינת רוח והס ג' בן אחרים

סידור תפלה להרש"ש

קלו

אלו הם צירופי צי"ע

אלו הם ג' צ"ן המצרכים צירוף צי"ע

יוד ההוה יוד ההוה	יוד ההוה יוד ההוה
יוד הי ואו הי	יוד הה וו הה

והנו"ק מעלה מ"ן שס צ"ן

והוא משפיע ג' צ"ן דמ"ד

יוד הה וו הה

יוד ההוה יוד ההוה
יוד ההוה

ומזדווגים יפקצ ורחל צנ"ר שלהם (והם רוח דגנ"ן)

ז"ת

חצ"ד

כתר

יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי

יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה
 יאהדונהי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור
 לדור ישבה מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד
 הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך
 יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו
 וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה יאהדונהי ארך
 אפים וגדל חסד: טוב יהוה יאהדונהי לכל
 ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה יאהדונהי כל
 מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עדמים
 וממשלתך בכל דור ודר: סומך יהוה יאהדונהי
 לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

קדו

סידור תפלה להרש"ש

את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יהוה יהיה יאהדונה ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה:

במזמור יענך יבין לזכר ג' מיני בירורים מהנשמות דג' עולמות ז"ע שהם
ז"ן מ"ה ס"ג ולכללם ולהעלותם זה בזה ממטה למעלה ע"י ג' שמות ז"ן
הרמוזים זיענך וע"י נשמה דנר"ן שלו ולהעלות ג' בירורי ז"ע הנז' עם הג'
ז"ן ועם נשמות דנר"ן שלו למ"ן אל יסוד הנז"ק דז"א דאלילות שהוא שם
ז"ן ואז הנז"ק מעלה מ"ן דבחינת נשמות והדכורא משפיע לה מ"ד בחי'
נשמות והס ג' ז"ן ואז מזדווגים יעו"ר בבחי' נרנח"י דנשמה דנח"י דנשמה
דנפש שלהם בכח ובחז"ד ובז"ת בסוד ג' יחודים שהם נ"ר ואחר שנתעברה
יורדת לבריאה ולועקת ע"י קולות מספר התיבות שבמזמור הזה לילד ואז מזדווג
עמו ונותן לה מ"ד דבחינת נשמות להשלים הולד בבחינת נר"ן

ע"י קולות

ובימים שאין בהם תחינה מתחילין ובא לליון.

למנצח מזמור לדוד: יענך יהוה יהיה יאהדונה ביום
צרה ר"ת ג' יב"ק יאהלוההים ישגבך שם אלהי

יעקב: ס"ת ג' ז"ן יוד הה וו הה יבין לזכר ע"י שם ז"ן זה וע"י
נשמה דנפשו מהנשמות דעשיה שהם שם ז"ן ולהעלותם עם נפשו ולחזרם עם

הנשמות שבליירה שהם שם מ"ה יוד הה וו הה יוד הא ואו הא
ישלח עורך מקודש ומציון יסעודך: יזכור כל
מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל
עצתך ימלא: נ'רננה ב"שועתך ר"ת ז"ן יוד הה וו הה
יבין לזכר ע"י שם ז"ן זה וע"י הנשמה דרוחו מהנשמות שבליירה שהם שם
מ"ה ולהעלות בירורי הליירה שהם הנשמות דליירה עם בירורי העשיה שהם
ז"ן ומ"ה עם נשמות דנ"ר שלו ולחזרם עם הנשמות דבריאה שהם שם ס"ג
יוד הה וו הה יוד הא ואו הא יוד הי ואו הי
ובשם אלהינו נרגל ימלא יהוה יהיה יאהדונה כל

משאלותיך

(לה)

סידור תפלה להרש"ש

משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יהוה יהוה יאהדונה
 משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ר"ת יצ"ק
 יאהלוהים ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
 בשם יהוה יאהדונה אלהינו נזכיר : המה כרעו
 ונפלו ויאנהנו סמנו ר"ת גי' יצ"ק יאהלוהים ונתעודד :
 ר"ת ואנחנו קמנו ונתעודד גי' יצ"ק יאהלוהים יהוה יאהדונה
 הושיעה ה'מלך ר"ת לריף ויהה יעננו ביום קראינו :
 ר"ת גי' יצ"ק יאהלוהים ס"ת ועס ס"ת המלך גי' ע"ב יוד הי
 ויו הי ס"ת יעננו ביום קראנו גי' ב"ן יוד הה וו הה

יכוין לזכר ע"י שם ב"ן זה וע"י נשמת נשמתו מהנשמות שבצריחה שהם שם
 ס"ג ולהעלות הצירורים הגז' דצריחה עם צירורי ילירה ועסיה שהם נשמות
 דנר"ן דבי"ע שהם ב"ן מ"ה ס"ג עם הג' ב"ן הגז' ועס נשמות דנר"ן שלו אל
 היסוד דנ"ק דז"א דאלילות שהיא שם ב"ן ואז היא מעלה מ"ן דצחינת נשמות
 ואז הז"א משפיע מ"ד דצחינת נשמות והס ג' ב"ן אחרים ואז נשאר הולד
 בצחינת נר"ן

אלו הם ג' ב"ן המזכרים צירורי בי"ע

יוד הה וו הה יוד הה וו הה יוד הה וו הה

אלו הם הצירורים דבי"ע

יוד הה וו הה יוד הה וו הה יוד הה וו הה

ועס הג' ב"ן ועס הנשמות דנר"ן שלו יכוין להעלותם למ"ן ליסוד דנ"ק דז"א
 דאלילות שהיא שם ב"ן יוד הה וו הה

והז"א משפיע מ"ד דצחי' נשמות שהם ג' ב"ן ונשלם הולד בצחי' נר"ן דנר"ן

יוד הה וו הה יוד הה וו הה יוד הה וו הה

ומזדווגים יעקב ורחל בכ"ר שלהם

במג"ת כה"י

במכ"ד

בכתר

יאההויהה יאהלוהים יאהדונה

		ר"ס		
		רש"י		
אהיה יהוה אהיה	אהיה יהוה אהיה	ראש	אהיה יהוה אהיה	רש"י
אהיה יהוה אדני	אהיה יהוה אדני	יד	אהיה יהוה אדני	רש"י

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא

אחר הזיווג שבמזמור יענך יורדת הנוק' דאלילות לבריאה זהיוותו עדין למעלה
 באל' ויולדת, ויכוין להמשיך מן הולד ההוא הנוול חלק האורות והשפע
 המתייחסים לחילוניו' ופנימיו' פניס ואחור דלבי"ע דבריאה דלבי"ע. והס הנשמות
 דנרנח"י דנרנח"י דכוללים, והס סוד הקדושה הזו הנאמרת בלה"ק וגם בלשון
 תרגום לכסות ולהסתיר ולהעלים קדושת לה"ק חוך לשון תרגום, והיא קדושה
 הנמשכת מלמעלה מהאל' לבריאה והיא כדוגמת קדושת האל':

א) **אחיב** יאמר וזא לליון גואל ויכוין בכללו להאיר לרחל שעתה יורדת
 להק"ק דברי' ויולדת ולד כלול מנר"ן וחלק הנשמה שבו לוקח הבריאה :

ובקדושת וזא לליון דמש"ק יכוין בה להמשיך שפע חוס' קדושת שבת
 מפ"ר עולם האלילות לבריאה ותתקיים כל השצוע וכל פרטי
 כוונותיה היא ע"ד הנז':

ובקדושת וזא לליון דמנחת שצ"ק יכוין להמשיך שפע מן האלילות העליון
 ואור מחצ"ד דז"א דאלילות אל הבריאה העומד עתה במקום
 שהוא ז"א כדי שיוכל עולם הבריאה לקבל אח"כ הארת אור עלמות כחצ"ד
 דאזא המסגלים ומארים בחצ"ד דז"א וגם הוא מאיר משס וממשיך הארה
 לחצ"ד שלו המסלכשים בחצ"ד דבריאה ומסגלים' אורות עלמות חצ"ד דאזא
 שבתוכס ומאירים בבריאה ג"כ :

ובא לציון גואל וישבי פי'שע ר"ת גוף ביעקב נ'אם
 י'הוואדני יאהדונהי ויאני ר"ת בניו יכוין שבניו שירדו לחילו'
 בעון שז"ל ע"י תשובתו יחזרו לגוף אולר הנשמות ויזא הגואל זאת בריתי
 אותם אמר יהוואדני יאהדונהי רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתני בפיך לא ימוש מפיד ומפי
 זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוואדני יאהדונהי מעתה
 ועד עולם ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

וקרא

א) ח"ה בכוננת קדושת וזא לליון יש קלת סידורים שבתוב בהס כלים הנז'
 בש' השמות פ"ה שהס שמות דבי"ע ועיין בס' פתח עינים דף נ"ג ע"ד עייש"ב

חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ר"ס צי"ת דסס
 שקוצי"ת והוא כהיכל ק"ק דילירה שהוא כנגד צי' דצריאה והוא צגי' ס"ק
 כמס' מלוי דשדי שין דלת יוד ומסס סוד המורה ועס ואלו של ויאדיר
 גי' אבנית"ץ. ויבטחו בכ' יודעי שמך כי לא עזבת
 דורשיך יהוה יהוה יהוה : יהוה יהוה יהוה אהדונהי אדנינו
 מה אדיר שמך בכר הארץ : חזקו ויאמץ לבבכם
 כל המיחלים ליהוה יהוה יהוה :

(א) ויאמר קדיש דיוולר דשמריס עד סופו, ואח"כ יאמר תתקבל:

תתקבל צלוחנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא
 וארעא ואמרו אמן :

יהא רמו ללותיות המילוי דג' י"ה הג"ל באמן שלמא רבא רמו ליסוד
 דאבא העודף מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיזבא ורפואה ונאולה ומליחה וכפרה וריוח
 והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן :
 עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

יכון להמשיך מן הולד ההוא הנולד בצריאה חלקי האורות והשפע המתייחסו'
 לחי'ו' ופנימיות פנים ואח' דאבי"ע דילירה דאבי"ע שהס הגרנח"י דרומה דגרנח"י.

יהו יוד יוד יוד הי הי הא ויו ואו ואו הי הי הא אא
 לל שיד היוה

בימים שאין אומרים תחינה אין אימרים תפלה לרוד ומתחילין מבית יעקב
 תפלה לרוד הטה יהוה יהוה יהוה אהדונהי אונך ענני כי
 עני ואביון אני : שמרה נפשי כי חסיד

אני

(א) א"ה הקדיש דיוולר שייך ג"כ ליוולר דערביס ולאחר קריאת המסנה,
 ולאחר קריאת הקבלה :

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת
אהיה יהו אהיה
אהיה יהו אדני
יוד הי יוד הי יוד הי ואו ואו הא

רש"י
אהיה יהו אהיה
אהיה יהו אדני
יוד הי יוד הי יוד הי ואו ואו הא

אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך:
חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש
עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: כי אתה אדני
טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: האזינה יהוה אלהי
יאהדונהי תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי:
ביום צרתי אקראך כי תענני: אין כמוך באלהים
אדני ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית יבואו
וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי גדול אתה
ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יהוה אלהי
יאהדונהי דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה
שמך: אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך
לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתיה: אלהים זדים כמו עלי ועדת עריצים
בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי
וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך:
עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה
יהוה אלהי יאהדונהי עזרתני ונחמתני:

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה אלהי יאהדונהי: כי
כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך
בשם יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו לעולם ועד: יהי

סידור תפלה להרש"ש

י יוד הי ויו הי
 ה יוד הי ואו הי אל שדי
 ו יוד הא ואו הא אל יהוה
 ה יוד ההוהה אל אדני

יכוין להאיר משם ע"ב ואות י' של השם
 שבאלי' לשם ס"ג ואות ה' ה' א' שבשם
 ושל שד"י שבצריחה ולמ"ה ואות ו' שבשם
 ואל הוי"ה שבילירה.
 ולצ"ן ואות ה' אחרונה שבשם ואל אדני'
 שבשם ותטול חלקה מהילך הנולד
 בחינת הנפש :

ועתה ישלכם ממעלה למטה

יהוה, יוד יוד יוד יוד. הי הי הא הה, ויו ואו ואו וו, הי
 הי הא הה, אאא, ללל, שיא, דהד, יונ, הי

יכוין להמשיך מן הולד ההוא הנולד בצריחה חלק האורות והשפע המתייחסים
 לחי'ו ופנימיות פנים ואח' דאצ"ע דעשיה דאצ"ע והם הנרנח"י דנפשות דנרנח"י.

קוה אל יהוה אלהי יאהדונהי חזק ויאמץ לבך וקוה
 אל יהוה אלהי יאהדונהי : אין קרוש כיהוה אלהי
 יאהדונהי כי אין בלתך ואין צור כאלהינו : כי מי
 אלוה מבלעדי יהוה אלהי ומי צור זולתי
 אלהינו :

בחינה זו היא נגד עולם העשיה שהוא שם צ"ן בה' פרלופיו אשר שם ויכוין
 שזה הוא גנאי לקלפות דאין כאלהינו כי כל אלהי העמים חלילים :

אין ה"ה כאלהינו נוק'. אין וו בארונינו ז"א. אין ה"ה
 כמלכנו אמא. אין יוד כמושיענו אבא א"א בחינה זו היא נגד
 עולם הילירה שבו שם מ"ה בה' פרלופיו אשר שם ויכוין כי לפי ששם הוא
 מטטרו"ן אנו אומרים מי כאלוהינו שח"ו אינו דומה לו כלל : מי היא
 כאלהינו נוק'. מיואובארונינו ז"א. מי היא כמלכנו אמא.
 מי יוד כמושיענו אבא א"א, בחינה זו נגד עולם הצריחה שבו
 שם ס"ג בה' פרלופיו אשר שם ויכוין שאנו אומרים שבת זה לאלהינו ולא לכסא
 הכבוד כי אין ראוי שבת זה רק לו לבדו : נודה ה"י לאלהינו נוק'.